

Mohácsi Hírlap

Kétheti közéleti újság

Szerkesztőség: Mohács, Bakács u. 1.

Ára: 26 Ft

Szerkesztőségi telefon: 69/311-101

A Nepomuki Szent János ünnepségről 1-2. oldal

Még a komp is keringőzött...

Gyülekező Nepomuki Szent János szobránál! A benszeimi-i zenekar kísért az úton odáig, lépésről lépésre dobszóval. Újra hangok, és képek.

A térzene és a Csász István plébános által tartott liturgia után az emberek a kompra siettek. Mindenkinek akadt hely a zenekarok körül. Körülöttünk már a víz, az életet adó, s a komp, amely szinte a zene hangjaira „sétál”. Forog, keringőzik – szédítő...

Utána már a halászlézőzök tüzei vártak mindenkét, ínycsiklandó illatokkal.

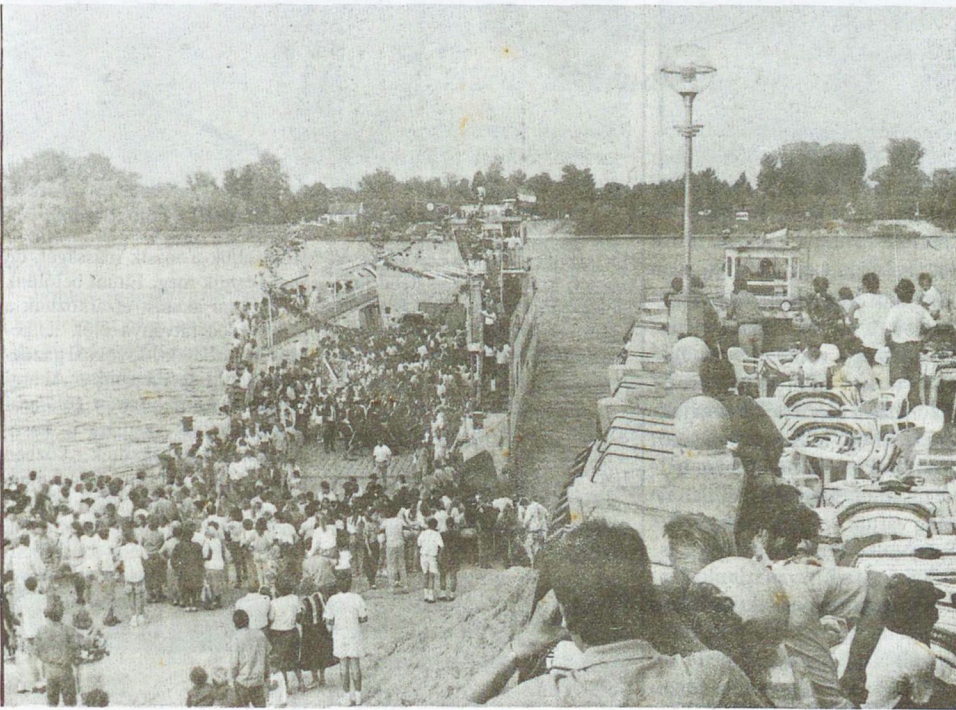
A versenyt, s a vacsorát a Joy együttes éneke teszi hangulatosabbá. Negyedszer került megrendezésre ez a verseny Nepomuki Szent János ünnepén. A zsűri profi séfektől állt, közöttük: Nagy Tibor, a mohácsi Halászcserga főnöke, Petrovics Gábor, a Korzó Snack és Drink bár tulajdonosa és Soós Csaba, a Sétány Söröző séfje.

Sokáig tartott, míg a finom étel elkészült mindenhol, vagy ha nem is, de nekünk, nézőknek, akiknek az ínycsiklandó illatra összefutott szánkban a nyál, nem kis dolog volt kívánni, hogy meglegyen. Mielőtt a zsűri kimondta a végeredményt, megköszönték a nevezőknek a részvételt, a kiváló halászlét, azt, hogy Mohácson mindenhol halpaprikás illat ér-

ződött a levegőben. Minden nevező kapott egy emléklapot és egy üveg pezsgőt. Az 1. díjat, a Belfi Kft fődját, egy teleszkó-

busz Mohácsi irodája által felajánlott esernyőnek Farkas Zoltán lett a tulajdonosa 26 ponttal; a Különdíjat, a Művelődési

így mindenki elégedetten állhatott oda táncolni, mert természetesen ezek után az sem maradhatott el!

Minden eddiginél nagyobb létszámú ünneplő tömeg kívánt részt venni az idei kompos felvonuláson. Fotó: Schindl

pos 350-es Silstart és a Daiwa peremorsót Nagy Sándor nyerte 29 ponttal; a második díjat, a Bolygó Kft Audiótan kistrádióját telefonos személyi hívóval és a kazettákat Odry Tibor nyerte 27 ponttal; a 3. díjnak, az

Központ által felajánlott 10 személyes komplett halászlé alapanyagot (haltól a hagymán keresztül a borig), Sebestyén László kapta meg.

Szép volt a séta a komppal, finomra sikerültek a halászlék,

Éjfélig tartó ünnep és mulatság... Fiatalok és öregebbek egyaránt mulathattak, saját ízlésüknek, igényeiknek megfelelően.

Gyárfás Zsuzsa

Német Vámhatósági őrhajók Mohácson

Május 21-én Kuti István polgármester úr fogadta a Német Vámőrség képviselőit. A Magyar Vámőrség részéről a vámparancsnok, Óh László százados és Weber József alhadnagy volt jelen. A tervekről Everhardt Gert, a Német vámőrség tisztviselője nyilatkozott. Fotó: Schindl

Az ENSZ Biztonsági Tanácsának 820(1993). számú határozata a Szerbia és a Montenegróval szembeni szankció meg-

szigorítása. A Nyugat-európai Államok Magyarországgal, Bulgáriával és Romániával közösen egy Memorandumot ké-

sztettek elő, amely hatékonyabb teszi ez irányban való együttműködésüket. A Memorandum nem részletezi jogsza-

bályilag az államok feladatait. Ennek értelmében a Német Vámhatóság 2 őrhajója – amelyek Németországban folyó- és csatornaellenőrzést végeztek – május végén Mohácsra érkeztek. A hajók üzemeltetéséhez a szükséges 22 fő személyzetet kívül Hollandiából, Luxemburgból és Olaszországból is jönnek vámtisztviselők. Országaik egyenruháit, karjukon VEU jelzést és egy a magyar államtól kapott kitzőt fognak viselni. Alávetik magukat az itteni rendelkezéseknek, a magyar Vámőrség útmutatása szerint teljesítik majd napi 24 órás szolgálatukat. 12 hét a tervezett ittartózkodásuk időtartama, azonban ez az eseményektől függően változhat. Technikai felszereltségüket (gázmaszkok, drogtesztelők stb.) a magyarok rendelkezésére bocsájtják, segítségükkel gyorsítva és alaposabbá téve az ellenőrzést. A Memorandum 1993. május 20-án került aláírásra Rómában.

Gy.Zs.

A tartalomból:

- A csillagok örökké élnek (2. old.)
- Bravúros nyomozás (3. old.)
- Válasz az „Értekeink” cikk kérdéseire (4. old.)
- Művészeti melléklet –
- Park utcás különszám (5-8. old.)
- Interjú Gábor Éva szobrászművésszel (8. old.)
- „Nemzetiségi osztály...” (9. old.)
- „Ülök a „senki földjén”...” (9. old.)
- Múltidéző (10. old.)
- Műsorok (10. old.)
- Az SZDSZ küldöttgyűlésére készülve (11. old.)

Nézőpont Pünkösöd

Piros pünkösöd napja mintha kevesebb ünneplésben részesülne, mint a karácsony vagy húsvét, pedig a keresztény ünnepek egyik legnagyobbika. A Lélek eljövételét ugyanúgy előre hirdették a próféták, mint a Megváltó megszületését. A keresztény ember érzi, hogy a messiási idő beteljesedése a pünkösöd: a Lélek üzenete, a Fény kiadása. A lélek titkát azonban csak az értheti meg, akiben megvan a szeretet képessége. Nem természetudományos igazságot keresünk az ünnepben, hanem a Jézus megváltásához szükséges erőt, s általa a cselekvés, a jószolgálat erejét.

A tüzes nyelvek képeben megjelenő Lélek összetett szimbóluma kettős tartalmú: a tűz Isten hatalmára, a nyelvek a megvalósult csodára utalnak. De a Lélek kiadása több is ennél. Általa valószínűleg csak meg a személyes szeretet. A közénk küldött Megváltó keresztihalála után sem vetette meg az embert, mert az istengyilkosság után is elküldte a Szentleket.

A tűz és nyelv jelképe mellett a Lélek kiadásakor fellelhetjük a szél jelképét is. Míg a tűz a szeretet szimbóluma, mely elpusztítja az önzést, a kapzsiságot, az irigységet, a szél jelkép-tartalma olyan, mint a tavaszi fuvallat, mely leolvasztja a jeget, új életet, új virágzást hoz. Elsodorja a kishitűséget, a gyengeséget, az értelmetlen- séget. Ezt fogalmazza meg költői szavakkal Dzsida Jenő:

Pedig, kit várok, csak egy kis madár,
Remegő szárnyú, hófehér galamb!
De benne ég az örök Láng,
A szent tevére ihlető nagy Isten!
Szemén pünkösdi tüzek nyelve csap ki
S így tekint le ránk!

Akinek hite van, tudja, hogy a hit a Szentlélek ajándéka, melyet tovább kell adni. A csoda, mely az apostolokkal történt, naponta lejátszódik. Akinek szívében megfogant a láng, az másokat is lángra tud lobbantani, mert hisz abban, hogy fényes megújulásunk csak a Lélek által lehetséges.

Lajdi Klára

Tőkés László Mohácson

házközségi püspöke mond ünnepi beszédet.

A táblát a sároki polgármester, Walter József kőfaragó készítette.

Dr. Tőkés László püspök programjából:

Június 13-án, vasárnap 10 órakor ünnepi istentisztelet a református templomban. Mohács testvérvárosának, az erdélyi Aranyosgyéresnek református énekkara ez alkalommal először tesz látogatást városunkban, Sógör Gyula esperes-lelkipásztor kíséretében és énekel az ünnepi istentiszteleten. 16 órakor a II. Világháború hősei emlékművének felavatása.

1993 június 13-án kerül felavatásra a II. Világháború hősei emlékművének új táblája, ökumenikus istentisztelet keretében, amelyen Dr. Tőkés László, a királyhárgómelléki református egy-

„A csillagok örökké élnek”

Úszó csillagokként ragyogtak a vizen a fények, csendet és tiszteletet parancsolva. Testvér- városunk, Bensheim és Mohács fúvószenekarainak hangjai erre a pár percre elhallgattak, majd folytatták a tavaszi estén valószínűtlenül tisztának és egyedinek hangzó muzsikájukat.

A Bergstrasser Spielmanns und Fanfarenzug bensheim-i ze-

Zászlójukat tavaly csináltatták 10 ezer DM-ért; szimbólum ez a zászló, evangélikus és katolikus pap szentelte. Többször játszanak jótékonyági alkalmon, tavaly a mohácsi menekülteknek, idén az óvodáknak küldtek, s még fognak küldeni ajándékot. A mohácsi fúvószenekarral jó barátságban vannak, karácsony előtt is találkoztak,

a mottója az ünnepsorozatnak. Találtunk hosszú utunkon – életünkben – egy vendégfogadót – ünnepet – ahol pár percig, óráig, szorongás nélkül megpihenhettünk.

Hangok után képek. Elsötétült a Dunapart, a villanyok leoltódtak, s a sötét estét a tűzijáték fényei világították meg újra. Mint hulló csillagok szállt a sok

A Bergstrasser Spielmanns und Fanfarenzug E. v. a Nepomuki szobornál

Fotó: Schindl

nekar 1988-ban alakult, Mohácsra egy meghatározott repertoárral készültek. Klaus Kany az Egyesület elnöke, Olaf Kleuhans vezényelt. Rendszeresen fellépnek a helyi bensheim-i ünnepeken, Bergstrasse településén. Ezenkívül Spanyolországban, jövőre Amerikában, New York-ban és Philadelphia-ban fognak fellépni. Önállóak, nem tartoznak a városhoz. A régi császári időkről mesélő ruhákat saját maguk vásárolták 220 ezer DM-ért.

ajándékba egy dobot, koncerthangszert hoztak.

Szépen játszottak, ők is, de a mohácsiak is! Bizonyította ezt a hosszantartó taps, az emberek száján önkéntelenül is felhangzó dúdolás. Sokan kinn voltunk, s talán a fontosságát is éreztük annak, amit láttunk. Életet adtunk egy elfelejtett(?) szokásnak, s tudtuk, hogy az igazi ünnep a folytatás, az újra-éledés ünnepe. „Élet ünnepnapok nélkül olyan, mint a hosszú út vendégfogadók nélkül” volt

kis tüzes fénycsóva. Előttünk, fölöttünk csak a pattanó szikrák látszottak, fejük felett a fekete ég mint egy vetítőlámpa. Tovább tartott, mint ahogy éreztük, hatását érezték a sóhajok és az itt-ott felhangzó biztató füttyök. Pont olyan hirtelen lett vége, mint ahogy elkezdődött. Még vártuk volna a folytatást... Szép volt ez az este, nyugodt és békés. Átadtuk magunkat a hangoknak, képeknek s rácsodálkoztunk egy kicsit arra, ami új volt, s mégis oly régi.

gyzs

„Élhetünk volna gyönyörűn...”

1993 május 15-én, délután 15 órakor volt a Csele Hotel termében a „Népünnepek – jeles napok” című Közművelődési Konferencia. Kuti István polgármester úr mondott megnyitóbeszédet, majd az előadások következtek: Dr. Gelencsér Katalin, tanár-népművelő: „Személyiség és az ünnepek”, Dr. Dankó Imre, egyetemi tanár: „A Jánoska eresztes története”, Nemes Gábor, népműve-

tok, a találkozások élménye. Egész életünk egy túlélési stratégia, saját gondolatainkat, érzelmeinket nem merjük fennhangon vállalni, birtokolni akarunk, uralni, s elfelejtkezünk az egymásra utaltságról. Hozzászoktunk személyes kapcsolataink érdektelenségéhez, a párbeszéd-képtelenséghez, ahhoz a belső bizonytalansághoz, amely külső túlzott biztonságérzettel párosul.

Csak hogy ő alakítás közben alkotott, teremtett, mi pedig... A parasztember minden reggel megköszönte, amit kapott, az életét, a természet, az egészségét és talán a boldogságát is. Köszönte a napnak, hogy megérleli a búzát, s hogy a virágokkal megüzenni, hogy az ember mit tegyen. Mi kinek köszönjük meg, hogy élünk, s egyáltalán megköszönjük-e, hogy étel s ital van asztalunkon, s hogy létünket ünnepek gazdagítják?! S ha mi nem köszönjük meg mindazt, amit kaptunk, miért akarjuk, hogy gyermekünk hálás legyen nekünk életéért?! Arra nem gondolunk, hogy példát mutatunk neki, hogy ő is olyan érzékeny, ideges és stresszben élő felnőtte váljon mint mi?!

Öröm nélküli az életünk, mert a birtoklás nem igazi öröm, szeretet nélküli és hiábavaló. Ünnepeink mámorban végződnek... Bezárkózottságunk, fásultságunk, érzelmeink nem kimutatása, tenni nem akarásunk... ezek lennének egyedi és csodával határos létünk jellemzői? Át kellene adnunk tudásunkat, szeretetünket, a lángot, amely értelmet ad az itt-lét-nek... hinni, hogy van miért, s hogy életünk nem esetleges, nem véletlen: „Egy lángot adok, ápolod, add tovább;

Csillaggal álmodik az éjszaka, És lidércfényvel álmodik a láb,

És öröktüzzel álmodik a szívem.

Egy lángot adok, ápolod, add tovább.

És gondozd híven...”

(Reményik Sándor)

Ez volt a lényege az elhangzott előadásoknak, s bizony a gondolatok a szívembe vágtak, s ha nehezen is, de elismertem, illetve rádöbbentem igazságukra. Fájt, de jobb volt, hogy fájjon, igazabb volt és értelmesebb, mint elbűjni előle.

Gyárfás Zsuzsa

Csősz István esperes celebrálta a liturgiát. Fotó: Schindl

lő: „Bajai ünnepek”, Molnár V. József, kutató: „Az esztendő köréneke”, „ünnekesztje”. Korreferátumot Dr. Sarosács György igazgató és Bojtár László helytörténész mondott.

„Jelenbe vészett emberek vagyunk” – hangzott az első mondat – „tömegemberek, hatalom nélküliek.” Tárgyasult a létünk, értelmét a dolgok, tárgyak birtoklása adja, hiányzik az a többlet, ami emberré tesz: az igazi kapcsolá-

Elviseljük a másik másságát, de nem értjük meg. Eltűnt belőlünk a segíteni akarás, elzárkózunk a szenvedés látványától. „...kevéssé gazdagon, de sokkal gazdagabban...” is élhetnénk... Akarni valamit önmagunkon túl, ami környezetünk számára is hasznos! Birtokolni akarunk, s közben elpusztítjuk azt, ami mindenkié. Elpusztítjuk környezetünket, mert saját képünkre szeretnénk alakítani, mint Isten az embert.

Júniusban 1 éves lesz a Mohácsi Hírlap!

Választási kampány előtt

A mohácsi pártok és a Mohácsi Hírlap megállapodása

Május elején megbeszélést tartott a Mohácsi Hírlap főszerkesztője és a lap tulajdonos képviselője az önkormányzatban képviseltetést adó mohácsi pártvezetők vezetőivel.

Az eszmecsere célja az volt, hogy közös álláspontot alakítsanak ki a résztvevők a helyi sajtóban való megjelenésükről a választási kampány időszakában.

A Mohácsi Hírlap felajánlotta, hogy 1993. október 1-től rendelkezésre bocsátja pártpolitikai írások publikálására az újság egy teljes oldalát.

A mohácsi pártok jelenlévő vezetői és képviselői megegyeztek ezen politikai oldal terjedelmének arányos kihasználásában.

Elfogadták és vállalták, hogy a választási kampány idején az újság hasábjain tartózkodnak a személyeskedő és szélsőséges hangvételű megnyilvánulásokról.

A pártok saját szervezeteiken

belül szabályozzák a párt nevében történő publikálás rendjét, s erről a lap főszerkesztőjét tájékoztatják.

A kifejezetten reklám célú országos kampányszövegek megjelenése általában fizetett hirdetésnek minősül, de mindig konkrét, egyedi megbeszélés tárgyát képezi a lap és az érintett párt között.

A pártok továbbá törekszenek arra (különösen a helyi választások előtt), hogy az országos irányelveiknek, programjaiknak a helyi társadalomban megfogható vonatkozásaira tegyék a hangsúlyt publikációikban.

Végezetül közösen foglaltak állást arról, hogy az esélyegyenlőség biztosítása érdekében az új és a jelenleg parlamenten kívüli pártok is helyet kaphatnak természetesen, amennyiben ugyanezen etikai normák betartását vállalják.

kp

Köszönetnyilvánítás

A Bartók Béla Művelődési Központ vezetősége köszönetet mond a Nepomuki Szent János Ünnepek sorozat lebonyolításában nyújtott segítségért:

– a Mohácsi Rendőrkapitányság, a Vizirendészeti Rendőrőrs, a Mohácsi Révhajózási Vállalat, a Tűzoltóság, a MAHART Mohácsi Kirendeltség dolgozóinak valamint Kész Antalnak.

Anyagi támogatásért köszönet a Belfi Kft-nek, a Baranya Megyei Művelődési Központnak, a Baranya Megyei Idegenforgalmi Hivatalnak, a Boly-Go Kft-nek, a Polgármesteri Hivatalnak, a Mohácsi Révhajózási Vállalatnak, az IBUSZ-nak Mohács, a Selyemszövő Gyárnak, a Szerencsejáték Alap-

nak, a Francia Pékségnek Mohács, Nagy Sándorné gyertyaöntőnek, az Új Mindenes Kft-nek és Mayer Antal filmnyomónak.

Végül, de nem utolsósorban külön köszönet azoknak az ismerős és ismeretlen bátor csónakosoknak, akik közreműködésével egy üde színpottal gazdagodott az idei Nepomuki ünnepség. Remélhetőleg jövőre a példán felbuzdulva még több hajós száll vízre, hogy emlékül úszógyertyát (jánoskát) eressen a vízre.

Mégegyszer köszönet minden kedves segítőnek és bízunk benne, hogy jövőre legalább ilyen jó lesz.

Bartók Béla Művelődési Központ Vezetősége

Építkeznek, felújít... a BELFI Kft mindenben segít!

Telephelyeink: Mohács, Kossuth L. u. 72. Tel./Fax: 69/311-157, Újmohács, Tel.: 39

Újmohácsi telephelyeinken alapvető építőanyagokon kívül:

– cement, mészhidrát, homok, f. kavics

Kínálunk olcsó, de jó minőségű:

1"-os fenyő fűrészárut

2"-os fenyőpallót

4 m-es normál tetőlécet

olcsó szalagparkettát

Vásároljanak nálunk kiváló minőségű újkégyósi:

csupaszlemezt, homokolt lemezt, hegeszthető nehézelemezt, zsákos bitument

Megérkezett:

– a nádlambéria

– a stukatúr nád

– a nádálló

még 1992. évi áron kínáljuk.

Tekintsék meg festék-, és szerszám kínálatunkat!

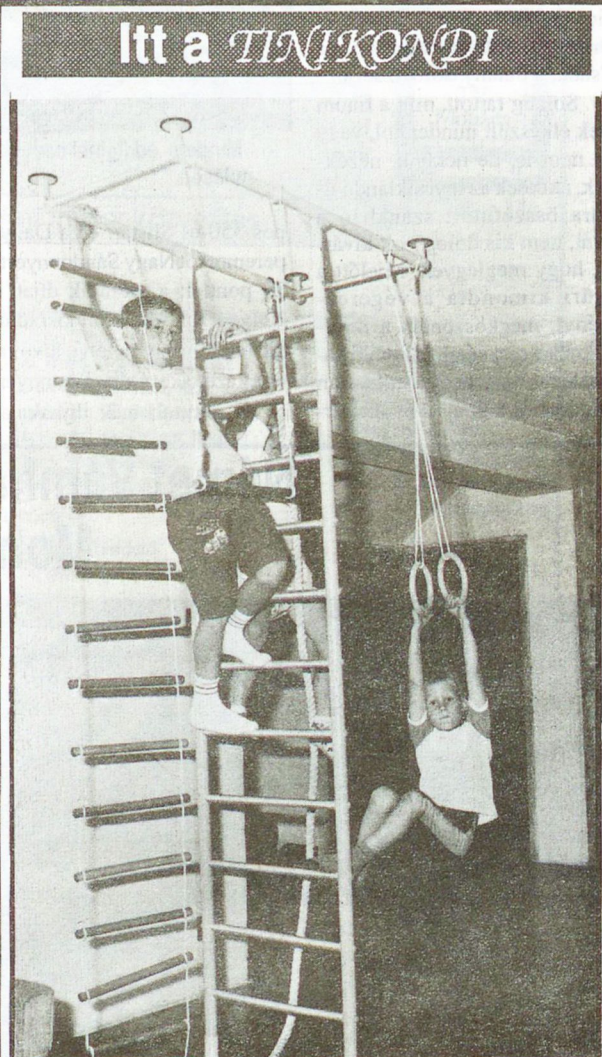
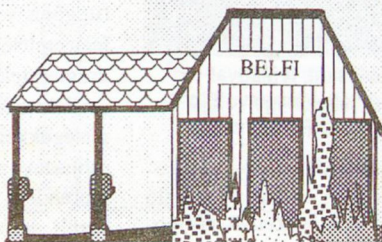
Egy-, és kétszárnyas beltéri, valamint bejárati ajtóinkat olcsón, többféle méretben kínáljuk újmohácsi telephelyünkön. (Víz-, és villanyszelvény árukat vásárolhatnak.)

Reklámáras termékeink:

– 1300x1600x3,2 mm-es orosz farostlemez, 100 Ft/tábla

– Getalit, német konyhai munkaasztal, 1900 Ft/folyóméter

– Lapos, korong-, és ovál ecsetek, 45-1250 Ft-ig.

Tetőtől talpig izmosít

Aki szereti gyermekét, takarékoskodik neki. Az igazi takarékoskodás a TINIKONDI, mert egy életen át kamatozik. Az erős testű, egészséges ember könnyebben viseli az élet megpróbáltatásait – és a TINIKONDI mindig kéznél van!

A lakásban – sőt óvodákban, iskolákban is –

bármely helyiségben föllátható, 3 méteres belmagasságig. Rombolás nélkül, szinte percek alatt!

Megtekinthető és megrendelhető: Takács Zoltán, 7700 Mohács, Kertész utca 15., tel.: 69/322-348, valamint a Mohácsi Hírlap hirdetésfelvételi irodájában, Szabadság u. 13. szám alatt, tel.: 69/311-447.

Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - Hírek - HÍREK - Hírek - HÍREK

Tűzoltósági hírek

Viszonylag nyugodt, csendes időszakot zárt a Tűzoltóság is a hónap eddigi részében.

Május 1-től mindössze 4 tüzeset történt; az első Újmo-hácson, a rihei szeméttelen; azután május 12-én Dunafalván egy nyaraló ablakának hegesztése közben keletkezett tűz, a kár kb. 20.000 Ft. Május 16-án Homorúdon egy családi ház melléképülete gyulladt ki, élő állat nem volt benne, de takarmány, fűtőanyag, fa stb. igen. Az eddigi vizsgálatok szerint kb. 50 000 Ft-os kárról beszélhetünk. Az utolsó tüzeset pedig Bácskapusztán volt, ahol egy mutatványos pótkocsi égett. A tulajdonosát még nem sikerült kinyomozni, a tüzet mindenesetre eloltották, a pótkocsi kerekei égték, a kár így mintegy 10 000 Ft.

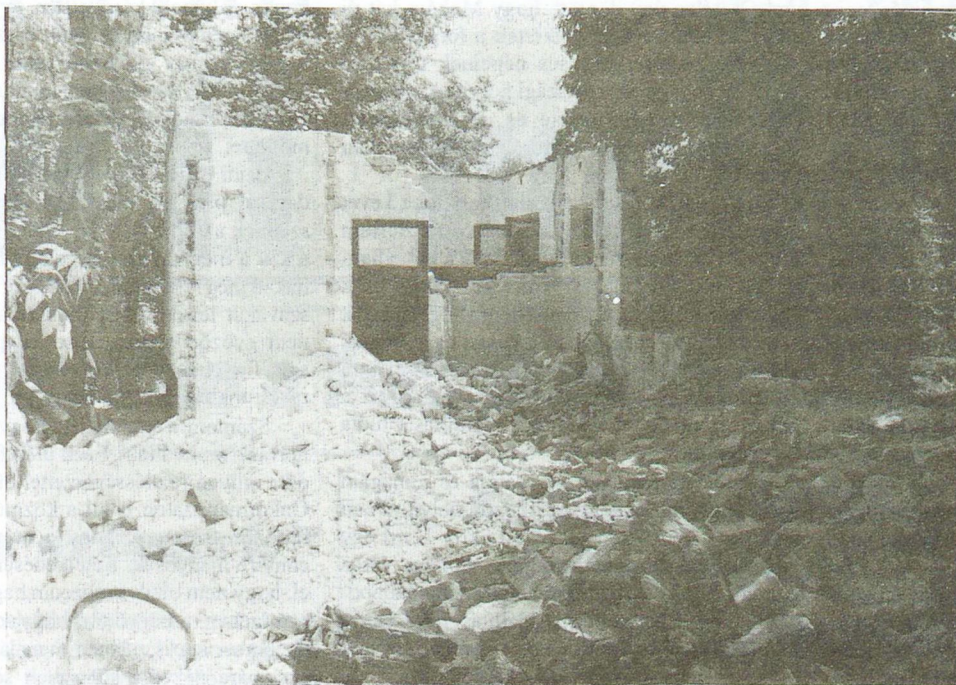
A tüzeseteken kívül kétszer kérték a tűzoltók segítségét fa-

eltávolításhoz: az egyik a Rendőrség udvarán lévő hatalmas fa volt, ami már majdnem kidőlt, veszélyesnek tűnt, így ezt kellett kivágni. A másik fa Somberken várta a tűzoltók fűrészt.

Ennyi volt az eltelt 3 hét „termése”.

Ami a tűzoltók által szervezett új programokat illeti: május 29-én Szigetváron kerül megrendezésre a II. fokozatú, azaz megyei önkéntes és vállalati tűzoltók versenye, ahová Mohács körzetéből 10 csapat nevezett. Június 3-án pedig Mohácson lesz a hivatásos tűzoltók megyei versenye. Ez a verseny áll majd: 100 méteres akadálypályából, horoglétra mászásból, 800 l/perces kismotorfecskendő szerelésből, illetve 4-szer 100 méteres tűzoltóváltóból. Az eredményekről majd beszámolunk.

Antoni Andrea

A promenádán végre lebontották az elavult illemhelyet.

Fotó: Schindl

Rendőrségi hírek

A Mohácsi Rendőrség bravúros nyomozási sorozata

Nyomozási eredményesség szempontjából kiváló 2 hetet tudhat magáénak a mohácsi Rendőrség. Hogy miért?

Legutóbbi számunkban tudósítottuk Önöket a megnövekedett számú gépkocsifeltörésekről; nos, az elkövetők – egy 4 főből álló csoport – kézre kerültek. Román állampolgárokról van szó, akik Magyarországra utazásának egyetlen célja az autófeltörés illetve onnan különböző tárgyak eltulajdonítása volt. Összesen 13 rendbeli autófeltöréssel vádolják őket, melyeket az ország különböző területén hajtottak végre. Az 5. általunk is említett mohácsi bűncselekmény elkövetése is az ő nevükhöz fűződik. A nagylaki határállomáson „buktak le”, amint ki akarták csempészni a lopott tárgyakat (autórádió, hangfal stb.). Mi sem bizonyítja jobban a Rendőrség és a Vám-és Pénzügyőrség együttműködését. S még mindig az autóstémához kapcsolódik: bejelentés érkezett, hogy a Szentháromság utcában parkoló személygépkocsikból (többből is) benzint szívtak le. Az elkövető rendőr-kézre került.

Maradjunk még a betöréseknél; kb. 2 hete, Dunaszekcsőn feltörték egy vikendházat, ahonnan megközelítőleg 100.000 Ft értékben tulajdonítottak el különböző használati tárgyakat. Az ellopott tárgyakat lefoglalta a Rendőrség, az elkövetőket elkapták. Következő színhelyünk Bóly, ahol a „Kis Vendéglő”-be törtek be, innen az elkövető 20.000 Ft értékben vitt el dohányárut, szeszcsiszolt. Útja nem nyúlt hosszúra, mivel

perceken belül a helyszínen termett rendőr elfogta az illetőt. Dunaszekcső és Bóly után Véménd következett, ahol a pincésorlon lévő egyik pincébe törtek be a tettesek, és onnan szinte mindent elvittek, ami mozgatható volt (étkészleten át a kapálógépig mindent). Az okozott kár mintegy 60.000 Ft. Az elkövetőket elfogták, pécsi lakosoktól van szó, akik még útközben – Véméndre tartván – leszerelték és ellopták egy betonkeverő villanymotorját.

Egy másik esetben erögép volt az elszennvedője egy bűncselekménynek, amikor Dunafalván a szóban forgó erögépről megközelítőleg 130.000 Ft értékben szerelték le és tulajdonítottak el alkatrészeket.

Szinte egyidőben történtek betörések Szabarban, Mohácson és Szederkényben, a közelebbi helyszínek pedig egy polgármesteri hivatal, egy iskola, ahonnan 240.000 Ft értékben vittek el különböző tárgyakat; egy kocsmá, ahonnan cigarettát, szeszcsiszolt és némi készpénzt tulajdonítottak el; és végül egy mohácsi tanya, ahonnan megközelítőleg 12.000 Ft értékben vittek el használati tárgyakat. Szederkény – úgy tűnik – központi helye volt az elmúlt 2 hét bűncselekményeinek: a Szociális Otthon egyik lakója például ellopta az egyik ott dolgozó márkáját, akinek az adott összeg legális tulajdonát képezte. Az így megszerzett valutát magánszemélyek részére értékesítette a gyanúsított. Az eljárás folyamata van. És még mindig Szederkény, ahol egy férfi az udvarában talált II. Vi-

lágáborús aknákkal (2 db.) akarta felrobbantani a családját. A büntetőeljárás ez esetben is folyamatban van. De Mohács sem maradt el nagyon a környező falvak mögött, itt is akadt dolga a rendőröknek. Április 30-án pl. a Dunaparton történt rablás, az elkövető néhány száz forintot és egy aranyláncot tulajdonított el a sértettől. A büntetése a BTK szerint 2-8 évig terjedő szabadságvesztés lehet.

A kirakatbetöréseknek sincs vége, most a Főutcán a Pecsénye kirakata következett, de nem lehetett hosszú sikerélménye az elkövetőnek, mert a rendőrök megtalálták és elfogták.

Ennyit az elkövetett bűncselekményekről, és a többi megakadályozandó a Rendőrség felhívta a lakosság figyelmét a megváltozott BTK-ra. Május 15-vel a BTK kiegészült egy 329/A paragraffussal, melynek értelmében a korábbi szabálysértés helyett a jogalkotó bűncselekménynek minősítette a szerzői és szomszédos jogok megsértését. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogyha valaki engedély nélkül másolt hang- vagy videokazettát hoz forgalomba („kalózkazetta”), akkor bűncselekményt követ el, amely 2 évi szabadságvesztéssel büntetendő. Egyetlen kazetta árusításával is meg lehet valósítani ezt a bűncselekményt. Már csak azért sem érdemes „ezzel kereskedni”, mert a rendőrség ezentúl fokozott ellenőrzést végez e területen is.

Antoni Andrea

— Molnár V. József előadása

A keresztény szellemű előadássorozat befejező rendezvényének vendége lesz Molnár V. József kutató, jelen korunk egyik legszínesebb előadója. Olyan mélységeket tár föl Isten, a természet, a néphagyományok és az ember kapcsolatáról, amilyen megvilágításba eddig ez a téma még nem került. Történelmi látásmódja is sajátosan a lélek síkján mozog.

Előadásának időpontja: 1993. június 7. (hétfő), 17 óra.

Helye: a Városháza díszterme.

Minden érdeklődőt szeretettel vár a rendezőség.

— Dr. Andrásfalvy Bertalan Mohácson

Nagyszerű előadást tartott Mohácson Andrásfalvy Bertalan, volt művelődésügyi miniszter, egyetemi tanár. A nem túl nagy létszámú, ám annál lelkesebb hallgatóság nagy tetszéssel fogadta az örök emberi értékekről, a néphagyományokról, valamint ezek érzelmi hatásáról tartott előadást. A tőle megszokott, kiváló előadói stílusban megformált gondolatokat vastapssal jutalmazta a közönség. Az előadást kötetlen beszélgetés követte.

Munkában megrokkant idős, nyugdíjas ember keres 45 éves korig gondozónőt, aki máriagyűdi otthonomba jöjjön! Nyugdíj: 16.000 Ft. Egy 3 éves kislány nem akadály, jogosítvánnyal rendelkezők előnyben. Érd.: Mohács, Eötvös u. 5. Minden nap 9-17-ig.

— Szobortisztítás vízzel

Harsányi Péter mohácsi vállalkozó új tevékenységet kezdett a közelmúltban. A város épületeinek megtisztítására vállalkozik, magasnyomású vízszugár, környezetkímélő vegyszerek alkalmazásával. A város 900 éves jubileuma tiszteletére vállalta, hogy térítésmentesen megtisztítja a Széchenyi téren álló három kőszobrot.

— Szabad jelzés a Szentháromság szobornak

Május 17-i ülésén a Képviselőtestület megszavazta az Önkormányzat többletbevételei terhére a Szentháromság szobor felépítéséhez szükséges hiányzó összeget. A munkálatokhoz már hozzá is láttak a kivitelezők, a leendő szobor helyét palánkkal vették körbe, a főutca forgalmát egyenirányúsították.

Járatlevél

Az 1993. évi XVI. Törvény a marhalevél intézményének visszaállításáról rendelkezik, amely május 24.-től lépett érvénybe. A Marhalevél, járatlevél és passzus néven vált ismertté a múltban, először 1731-ben került bevezetésre és 1976-ban szüntették meg. Szerepe egyrészt a vagyonvédelem, a tulajdonjog igazolása, másrészt állategészségügyi bizonyítványként szolgál arról, hogy az adott helység állatállományában fertőző betegség nem fordul elő.

A marhalevél elnevezés nem azt jelenti, hogy csupán a szarvasmarha esetében lenne kötelező a használata. A nagy állatok; ló, szarvasmarha, öszvér, szamár stb. részére 1 hónapos kor után kötelező a marhalevél kiváltása, a sertés - juh és kecske stb. esetében akkor kell

kérni a dokumentumot, amikor az állatok forgalomba kerülnek, vágóhidra vagy eladásra szállítják őket.

Fontos megjegyezni, hogy marhalevelet csak akkor állítanak ki, ha az állatot előzőleg egyedi megjelöléssel látták el, ebben az ügyben a területileg illetékes állatorvoshoz is fordulhatnak az ügyfelek. A járatlevéllel kapcsolatos ügyintézésre a Városi Polgármesteri Hivatal felkészült, külön helyiség került átalakításra e célra, készpénzfizetési rendszerben történik a marhalevél kiváltása, a Hivatal földszint 8-as számú szobájában.

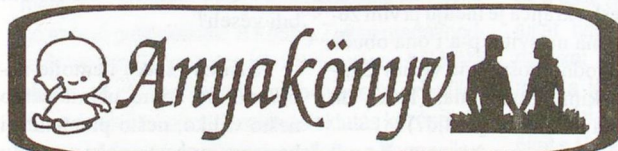
Ügyfélszolgálat ideje: kedd és csütörtök 8-15.30-ig.

Havi vásári napok idején a vásári színhelyen lebonyolítható a járatlevél kiváltása.

Szaksz Éva

Köszönetet mondok minden látogatónak és külön megköszönöm az iskolák és az óvodák gyerekeinek és pedagógusainak a képkiváltásom megtekintését!

Keller Gyuláné

Születtek:

Finta Márk, Várnai Zoltán, Ignác Dávid, Szerletics Máté, Lászlóczi Tibor, Demenescu Szilvia, Károlyi Vivien Klaudia, Bíró Vivien, Kárász Ferenc, Somogyi Hajnalka, Weber Helena, Linder Krisztián, Muzsik Christopher, Nagy Gyula Krisztián, Scheid Gabriella, Kovacs Máté, Szoljancsik Mirela, Kohl Kitti, Ravasz Márk, Huszár Balázs, Perizs Réka Erzsébet, Kiss András, Szigeti Vivien, Ruskovics Norbert, Csudics István Mihály, Nagy Melinda, Izsák Andrea, Hooffmann Nikolett, Friedmann Vivien, Horváth Laura Melinda, Fogl Martin, Bösze Mária, László Zsanett, Kárász Christopher István

Meghaltak:

Hau János, Trunk Józsefné Horváth Anna, Takács-Nagy János, Gerst Jánosné Heréb Katalin, Vidák Máttyás, Czákóné Mezei Zulejka, Horváth Ferencné Arany Mária, Lipokatics Istvánné Bosnyák Ilona, Konrád Anna, Szabó Gyula, Hoffmann János, Vicsek József, Fülei Ferenc, Kardos Vilmos, Sombereki György, Orsós Lajos, Gelencsér Józsefné Kurcz Éva, Haraszi Alajosné Czárics Laura, Gergely István, Baracka László Istvánné Kóza Klára, Bauer Ferencné Schmidt Anna, Mészáros Sándor, Halmos István, Konrád Jakabné Konrád Erzsébet, Péter Sándor József, Villányi György, Michelisz Géza, Werner Ádámné Klasz Éva, Bárász Jánosné Balatinác Mária, Hajnal Ladislaus, Laklia Máttyás, Szilágyi Jánosné Kóza Ilona, Kosztics István

Házasságot kötöttek:

Soós-Nagy Zsolt és Buzadics Márta, Sípos Zsolt és Schmidt Ildikó, Heller Tamás és Péter Krisztina, Gergely Tibor és Stark Judit, Balázs István és Androvics Zsuzsanna, Galambos Csaba és Link Andrea, Horváth Csaba és Szabó Andrea, Marosa Zoltán és Limpek Anikó, Kiss Károly és Kovács Mária

Szuper olcsó nyaralási lehetőségek az IBUSZ RT-től

Utazási ajánlataink: – Autóbuszos túra Spanyolországba

– Olcsó apartmanok az Olasz tengerparton (Bibione, Jesovo, Rinini, Riccone, Reggio di Calabria)

– Rendkívül kedvező repülőút Mallorca-ra

Ha Ön ezzel a szelvényvel az IBUSZ mohácsi fiókjában megrendel egy utat, részt vesz azon a május végi sorsoláson, ahol visszanyerheti az út árának 50 %-át. A sorsolást egyenes adásban közvetíti a Duna-Part TV.

A résztvevő neve és lakcíme: .....

A sorsolásra jogosító szelvényt vágja ki az újságból és az utazás befizetésekor adja le az IBUSZ-ban.

IBUSZ mohácsi fiókja. Szabadság u. 1.

Tel.: 69/ 311-531

Válasz a "Nézőpont" "Értékeink" kérdéseire

A megjelent cikket nem lehet minősíteni, mert az nem tárja fel a múzeum tényleges helyzetét. Szerzője nem tartozik múzeumunk látogatói közé. Ugyancsak nem ismeri belső problémáinkat. Raktárunkban soha nem járt. Megállapításait nem tudom, hogy honnét vette?

Munkásságom első 10 évében Mohács néprajzi értékeit gyűjtöttem - függetlenül a nemzeti-hovatartozástól: 1966-ban 1950 db tárgyat, kerámiát. A következő évben bútordarabokat, majd a népviseletre került sor. Az összegyűjtött tárgyak bemutatása busójáráskor történt. Kiállítás hiánya miatt egy napos kiállítást kellett készítenem a Belvárosi Általános Iskolában.

1957-ben a volt Művelődési Minisztérium a tatai múzeumot német, a békéscsabai szlovák, a gyulai román, a mohácsi horvát, szerb és szlovén népek néprajzi és történelmi emlékeinek a gyűjtésére jelölte ki. A baranyai német anyag számára Mecsek-nádasdon külön múzeumot hoztak létre.

Az elkészült Kossuth Filmszínház emeleti kiállítótermében a JPM Képzőművészeti Osztálya festményekből kiállítást rendezett. A meg nem felelő klíma miatt a kiállítást le kellett bontani. 1974-ben a volt Városi Tanács felkért, hogy az üresen álló galéria hasznosítására készítsék egy kiállítási tervet: "Mohács népeinek története" címen elkészült. A tervet a Megyei Tanács nem fogadta el. Ennek nem örültem, mert a galéria termet néprajzi kiállításra alkalmatlannak tartottam. Ugyanez volt a véleménye a Művelődési Minisztérium múzeumi osztályvezetőjének. Ennek ellenére a kiállítást el kellett készíteni. Két év után - említett okok miatt - ideiglenesen bezártuk. Ugyanakkor nem én döntöttem el, hogy a Szerb utcai kiállítótermekben „Mohácsi csata emlékkiállítás” készüljön. Az akkori vezetés nem mérlegelte a helytörténelmi kiállítás szükségességét: a két témát egybe kellett volna kapcsolni.

1988-ban a Művelődési Minisztérium Múze-

umi Osztálya úgy döntött, hogy Mohács két új állandó kiállítást kap. Felkértek a forgatókönyvek elkészítésére: Mohács népeinek története 1093-1950, - a magyarországi horvátok, szerbek és szlovének népviselete és népművészete. Mindkét forgatókönyv lektorálás előtt házivitán esett át.

A Városház utcai volt párház felújítása 3 évet késlett. 1990-ben a Művelődési Minisztérium gazdasági nehézségekre hivatkozva a két állandó kiállítás kivitelezési költségei közül csak egyet vállalt. Nem én döntöttem, hogy melyik kerül kivitelezésre. Miután a városi és a megyei vezetők a helytörténelmi kiállítás elkészítését nem szorgalmazták, a Múzeum Igazgatósága csak a „Mohácsi csata emlékkiállítás” felújítását tudta kieszközölni.

A megyei múzeum igazgatója és jómagam tisztában voltunk, hogy az állandó helytörténelmi kiállítás hiánya bizonyos zavart okoz. Ezért egy beszélgetést kezdeményeztünk Mohács város polgármesterével, Kuti Istvánnal. A megállapodás szerint a helytörténelmi kiállítás 1993-ban a Városház utcában került volna megrendezésre. A Múzeum Igazgatósága saját kiállítási rendezői kapacitását ajánlotta fel. A múzeum lektorált forgatókönyvvel rendelkezik, amely kivitelezésre vár.

Múzeumunk költségvetése igen szerény, ha összehasonlítjuk a városban lévő intézményekkel, akkor az mondható, hogy mostoha. Szakmai kerete: 218.000 Ft (irodaszerek, vegyszer, restaurálás, kiállítások rendezése, útiköltségek, műtárgyvásárlás, egyéb). A mohácsi múzeum raktára országosan is a kiemeltek közé tartozik. A hazai szakembereken kívül számos külföldi (francia, angol, német, amerikai, lengyel, finn, szlovák, jugoszláv, stb.) kolléga nézte meg. A Múzeum Igazgatósága azt tervezte, hogy „Raktármúzeum” címen nyissuk meg a nagyközönség számára. Közel kemény 30 évet dolgoztam: 12.000 db tárgyat gyűjtöttem össze, 22.000 film-

kocka felvételt készítettem, a magnószalagra 37.500 percnyi anyag gyűlt össze. Nemzetközileg is elismert gyűjteményeket és kiállításokat hoztam létre. Az elvégzett munka felbecsülhetetlen: fáradságos és tudatos emberi törekvés van mögötte.

Lajdi Klára mindezt három kérdőjeles mondatával próbálja megsemmisíteni: „Hol penészednek a kifejezhetetlen értékű ruhák? Hol eszi a szű a megmaradt bútortokat? Egyáltalán, vannak-e még?”. Mielőtt e kemény, sértő és valótlan szavakat leírta volna, állításának valódiságáról nem győződött meg. Erre a lap főszerkesztője sem figyelmeztette, noha több alkalommal járt raktárunkban.

Számomra értelmetlen, hogy milyen erkölcsi normák motiválták? Ezek után felvetődik a kérdés: milyen felelősséggel bír, mert a Városi Önkormányzat belül a közművelődés hozzátartozik. Szomorú, hogy a múzeumi ismeretei ennyire hiányosak. Kétkedéseiben addig ment el, hogy nem bízik a múzeum hagyományos tisztességében, a begyűjtött tárgyak megőrzésében. Ez emberileg is mélyen megalázó, de az egész szakmára nézve erkölcsstelen sértés. Megemléktem, hogy az elmúlt évben a baranyai múzeumok munkájáról minisztériumi vizsgálat folyt. Javasolom, hogy a vizsgálat jelentését a Megyei Közgylőléstől kérje el és győződjön meg, mit írnak a mohácsi múzeumról!

Amit a cikk írója feszeget, az valóban nem „nézőpont” kérdése, hanem mélyen politikai kérdés. Sajnos csak az elmúlt 40 év bűneit látja és azontúl semmit. Amíg megfélekedezve nosztalgizik, elfelejtette, hogy Mohács utcáiról és a közéletből mi módon szorult ki a horvát és a német nyelv. Most, amikor a közös múltra hivatkozik, az irredenta mohácsi vezetésről megfélekedezik. 1918-21 között a sokacságon múltott, Mohács hová fog tartozni. Az ígéretek jutalma azonban az erőszakos s nagyméretű magyarosítás lett: Almasics=Antal, Gozsovcics=Gondos, Mátics=Mező,

Gyurosevcics=Gyimesi, Mártinoviccs=Márton, Késics=Kalotai, Bárócz=Benkő, Buzsákli=Budai, Cernics=Ceglédi stb. Ha valaki támadja az elmúlt 40 évet, annak vállalnia kell az elődök tetteinek jóvátételét is. Nem ismerek olyan tervet, amely a mohácsi sokacság anyanyelvi oktatását és közművelődését rehabilitálni kívánja. Csak ebben az esetben beszélhetünk közös múlt-ról, erről miért hallgat? A közös múlt arra kötelez bennünket, hogy azt közösen kell a maga helyére tenni. Ezt az együttélés és az emberi tisztesség is megköveteli tőlünk.

A múzeumi törvény előírja a nemzetiségiek néprajzi és történelmi értékeinek a gyűjtését, mert azt mindenkor idetartozónak és nem a határainkon túlra tekint, sőt kötelezővé teszi. Miután a törvény végrehajtása sok nehézségbe ütközött (elsősorban szakember) azért az országos szervezetek e feladatok végrehajtására vidéki múzeumokat jelöltek ki.

A cikket nem tartom szerencsésnek, mert az nem keresi a megoldás lehetőségét és egyoldalúan ítéli meg a problémákat. Jobb lett volna, ha a megyei múzeumi vezetővel tényfeltáró beszélgetést kezdeményez. Változatlanul nem vitatjuk a helytörténelmi kiállítás fontosságát, de a kérdés feltevése nemzetiségi feszültséghez vezethet. A Megyei Múzeumok Igazgatósága nem tudja magára vállalni a helytörténelmi kiállítás elkészítését. Eddig az ország összes állandó kiállításai megyei és minisztériumi segítséggel készültek - városi támogatás nélkül. Ez a lehetőség ma már megszűnt. Hosszú éveken át kértem a város vezetőinek a segítségét egy helytörténelmi státusz beállításához. Ennek szükségét nem tartották fontosnak, helyette az egyéni érdekeknek adtak helyet.

Végezetül, mindazok, akik kétkednek a műtárgyak szakszerű kezelésében és megőrzésükben, kiállításaink és raktárunk nyitva áll előttük.

dr. Sarosácz György

Dolazi Antunovo,

onaj čuveni imendan, koji je za nas Šokce u Mohaču uvik mlogo značilo. Volili smo ispoštivali smo toga sveca (Antuna Padovanskoga), jer je on svoj život posvetio za siromake. Gdi je samo trebalo, tamo je on uvik pomogao.

Kasnije je osnivan red Franjevaca, koji su nastavili njegov rad i kao bosonogaši išli su prosit za svoje virmike i za crkvu. Oni, Franjevci su doveli i naše sekundodove i staramajke prije tri i pol stolec, kada je trebalo bižat ispid Turaka. Pomoću njih su stigli i ovamo, na obalu Dunava, u naš mileni grad Mohač. Po svetom Antunu služili su Boga i cilo kršćanstvo. Tamo su bili i u životu svake Šokačke obitelji od krštenja pa do groba. Bome da su ih zavolili ne samo naši Šokci, već i svi katolici. Daklem ni je čudo ako su toliki ugled postigli da skoro svako četvrto, peti muško dite, krstili su po imenu Sv. Antuna.

I kao što Vam je poznato i samu crkvu su priporučili istom svecu. Zato je svake godine kermez 13.-a Lipnja, nama veliki svetac. Nedavno smo bili na

dvodnevnoj simpoziji, gdi smo tristotu godišnjicu slavili otvaranja „Fratraste crkve”. Mlogo pridavanja smo čuli o toj izgradnji i o naučnim radovima, ali osim profesora Šokčevića nitko ni je spomenuo, da ta izgradnja pomoću našega puka mogla taka uspišna biti. (Valda još uvik zvoni ono zvono što je jedna šokačka obitelj kupila u tridesetim godinama XX stolec.) Jeste, naši su uvik bili pobožni i gdi je trebalo pomagali su. Bome ni Franjevci ne bih tako friško mogli izgradit crkvu da ni su im pomogli naši stari.

Ne davno sam napisao u detaljima (na sitno), kako se slavio taj dan u crkvi, u obiteljskoj kući i kako u Šokačkoj čitaonici. Ne bih ponavljao, samo baš toliko, da ne zaboravite i sa ponosom gledate u prošlost, kada je još i između dva svitska rata Mohač za cilo Šokadiju od Osijeka pa skroz do Pečuva služio kao virski i kulturni centar. Ugledali su se na naš grad, na naše ponašanje i na naš život i narodnu nošnju.

Dragi moji vršnjaci, Dide i Bake! Lipo Vas molim u ime

ciloga rukovodjstva naše čitaonice, da Vi koji ste priživili one lipe i nezaboravne kermeze, Antunova, držite sebi za dužnost ispriporidat sve ono, vašim unučadima, neka im bude poznato i neka se i oni priko Vašeg kazivanja sprimaju na njihove velik praznike. Ja mislim, da se ne varam kada kažem da svi mi hoćemo taj naš lip imendanski kermez obnovit, jer sada već slobodno možemo slaviti ANTUNOVO.

Rukovodjstvo našega „kera” pobrinit će se da na taj dan velika misa bude Šokačka. Znači pivati će se i pridikova će se po naški! Doće iz Pečuva Ženski hor sa poznatim kantorom Matušekom. Tamo će bit pored njih i naše žene pivatiće sa učiteljicom Irinom. Naše žene vrimješnije brinit će se da oltari budu nakićeni, pa mislim da ne će izostaviti ni čitaonicu.

Sve i svašta ćemo učiniti da taj lipi dan ponovo dobije svoju kadgodašnju rangu, čin!

A Vi, pojedinci, sprimate vašu okolinu. Neka te zaboravit pozvati kući sve Vaše mjile, koji su odselili iz Mohača. Život ih

je odkinuo od svojeg rodnog mista. Zovi te ih! Doćće sigurno. Jedva čekaju Vaš poziv. Treba da bar toga dana budemo svi skupa! Pozovite vašu rodbinu, poznanstvo. Pokažite da još živi naše gostoprinstvo. Posebno pozivamo one žene iz Vršende i okolnih sela, koje odlaze na svetu misu u Pečuv da bi čuli pridiku na materinskom jeziku od dušebrižnika gosp. Marka Bubalo. Toga dana njega čeka mo prid oltar, i na govornicu.

Za sve naše šokce, bunjevce hrvate otvorit je naš grad, naša Franjevačka crkva i naše veliko srce.

I još nešto. Virujte mi skoro da sam obišao cilo Europu. Vidio sam mloge narodne nošnje, a taku lipu kao što je naša, malo ima na svitu. Jelte Mame, Bake, Ma-jke, Tetke i Ujne, šta bi bilo da bar na taj dan otvorite Vaše stare ormane, da izvadite skute, oplečke, kapice, kecelje i još što šta, pa da lipo orpimate Vaše mlade snaše, divojke, da na kitive muške šeširiće momčićima, neka tako lipo u narodnoj nošnji podju na veliku misu, da nam srca zakucaju od dragosti, da im

se divimo?

Te krasne servijane Vi i Vaše Majke su tkale. Vi ste izvezle te divne cvitove i ostale motive. Vi ste štrikale te besparno lipe čipke, zureci pored petrolejske lampe ili svičice. Pa zar ni je grijota od Boga da se to narodno blago izgubi, zataji zato što to već nenalazi u modi?

Recite Vašima, neka budu ponosni na takvu narodnu nošnju, i svačem što je naše rodjeno.

Nitko ne želi da se svaki dan obuku u tu nošnju, ali na taki veliki svetac, i na šokački bal tiče se!

Uzged bilo rečeno; Engleska krajica je među prvim ženama na svitu, p-a i ona obuće narodnu nošnju na većim Engleskim praznicima. (Kako da ona to čini i ni ju stid?)

Antunovo se nemože zamisliti bez tamburice, kola i pisma. Zato smo zamislili da već poslije mise prid crkvom zasvira će tamburica, širiće se kolo, kojega će povesti naši čuveni kolovodjaši sa svojim grupama, kuda ćemo se i mi dovatiti sa mališanima, koje će dovesti

njeve drage učiteljice. Možebit da ćemo dočekati i neke strane kulturne družine, pivatiće, koji će nam dati opširniji program poslipodne u Čitaonici. U otvorenim šatrama nudi će robu „šiflikari”, rezbari i ostali rukotvorci, a osim toga nadamo se da ćemo dobiti slatke, starovinske medice. Lipo bih bilo da nas bubnjaruš izvesti šta će se još dogoditi u toku dana, u čitaonici, ko će svirat, dokleg će trajati veselje i dali je istina da uveće bal će otvoriti slavjenici Antuni, Tune sa našom milenom igrom kolom. Uzvikni će: „Vesela je Šokadija!”

Tako se to tiče. Šta ne bih bili veseli?

I na završetku nemojte zaboravit da stime učinit ćemo nešto veliko, nešto plemenito i korisno, jer ćemo našu narodnu kulturu, naš običaj obnoviti, priporoditi, ostaviti tragove za nama, našim potomcima, za našu milu dicu i unučad.

U ime rukovodjstva Šokačke čitaonice

Matija Kovačić

VÁSÁROLJON!

Light centre

Villamossági szaküzlet Mohács, Szabadság u. 16. Kersekedők háza
- Villamos anyagok
- Al, Cu vezeték, kábelek
- Szerelvények
- Izzós, fénycsöves lámpatestek
- Ipari, villamosági cikkek
- Műszaki áruk
- Tűz- és munkavédelmi anyagok
Tel.: 69/311-918

VÁSÁROLJON!

Kérelem

Kérjük tagságunkat, valamint a Sokakör szimpatizánsait, hogy Körünk visszavásárlásához adakozásukkal járuljanak hozzá. Csekket aktivistáinktól és az Olvasókörben lehet kapni. Szíves adakozásukat már előre is tisztelettel köszöni a vezetőség.

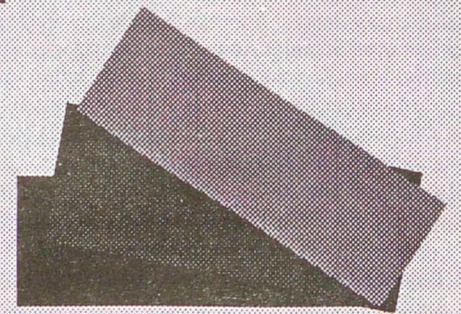
Mohácsi Farostlemezyár RT

- álmennyezet készítéséhez
- faburkoláshoz
- kárpitos munkához
- tetőszigeteléshez
- bútortok készítéséhez
- épületasztalos munkákhoz

használjon FAROSTLEMEZT!

MOFA

Értékesítés kicsiben és nagyban
Mintaboltból - raktárról
7700 Mohács, Budapesti u. T.: 69/311-922

Mohácsi Hírlap művészeti

J.J. évf. 5. szám melléklet

Testvérműzsák találkozása a Park Utcai Iskolában

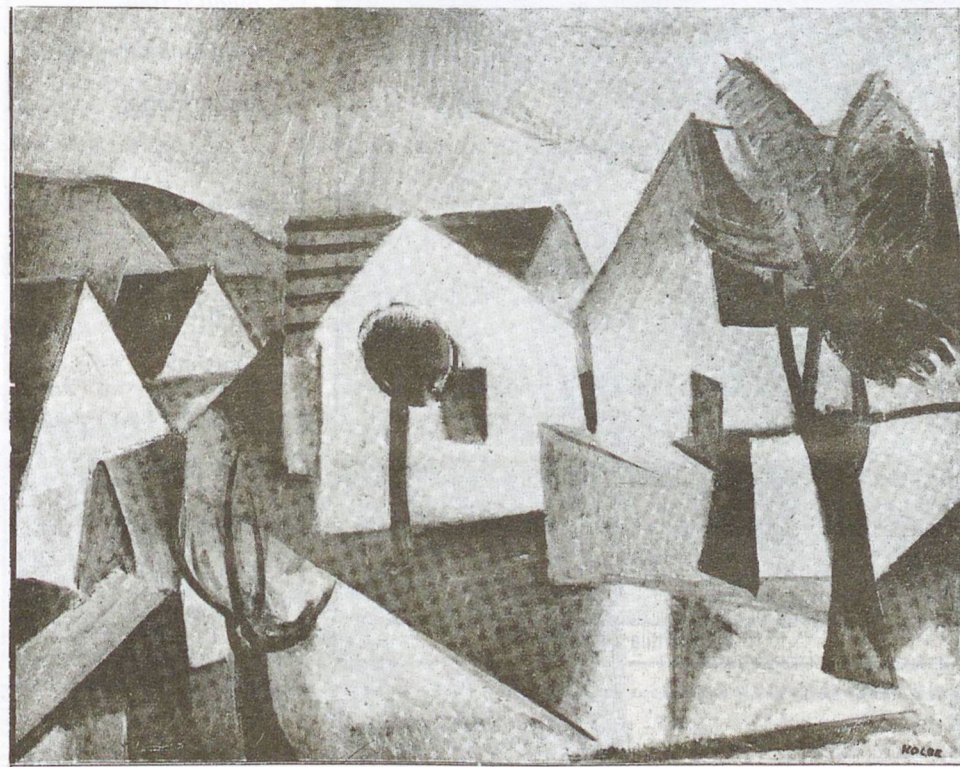
„Éhe a szónak, éhe a szépnek”

A fiatalok mindig előre, a jövőbe vetik tekintetüket. A korosodó ember élete alkonyán egyre gyakrabban pillant vissza a múltba, számvetést készít a megtett útról, annak napfényes és árnyékos állomásairól. Érdekes és izgalmas, szívet melengető és szívszorogató események, arcok villannak fel és sorjáznak a közeli és távoli múlt ködéből.

Amikor ifjú emberként, friss diplomával a kezemben a mai iskolába kerültem, mint minden kezdőben, bennem is óriási erő feszült. Magyar-

meikkel tekintenek körül s kissé talán gyanakodva, ismeretekre éhezve, biztonságot keresve pillantanak szemünkbe. Aggódo szülők féltő szeretettel bizzák ránk gyermekeiket reménykedve abban, hogy fölvertezzük őket mindazzal, amire életükben szükségük lesz.

Minden gyermek egy külön világ. Más más képességgel, vággyal, fantáziával, hittel, szorgalommal, kitartással. Féltő aggodással vezetjük görcsös ujjaikat, igazgatjuk mozdulataikat, nyitjuk sze-

Kolbe Mihály: Házak

énekes szakos tanárként beleszóppentem az akkori Külvárosi iskola nevelőtestületébe, mely a város legnagyobb általános iskolája volt. Jónévű intézménynek tartották, sok jó pedagógussal és ragyogó szemű gyerekekkel. A Kodály Zoltán megálmodta ének-zenei tagozatos iskolák országos hálózata ebben az időben kezdett terebélyesedni, kiépülni. Ez az éneklő iskola a nevelés és oktatás középpontjába – az ének és a néptánc mellett – a harmonikus embernevelést állította. A kiművelt ész, a kiművelt kéz, a kiművelt szív s a kiművelt lélek volt az elérendő cél. Mai napig hálás vagyok a sorsnak, hogy e nagyszerű céltól vezérelt iskolatípus lelkes híve lettem ezen iskola Mohácson, iskolánkban való megteremtésben részt vehettem. Mivel alkatilag vonzódtam az irodalomra és a zenén kívül más művészetekhez is, gyorsan kerestem testületünkben azokat a nevelőket, akikkel közös lesz a munkánk, közös lesz a sorsunk. Találtam is munkatársakat az akkori nagyszerű testületben, nem is keveset. A csapatmunka számomra azóta is örök élmény marad. Természetesen a kollégákon kívül ebbe a munkába belekerültek más intézmények nevelői és dolgozói, szülők és egyéb ismerősök is. Egyre tágult a kör. Érdekeltek bizonyos mesterségek ill. azok művelői. A népművelés szerteágazó területein dolgozó sok nagyszerű emberrel kerültem munkatársi és baráti kapcsolatba. Az amatőr tevékenységet folytatók, az u.n. különöcök is színesítették ezt a palettát bennem. No és a gyerekek. A tanítványok, mint a legfőbb szövetségeseik. Ők a főszereplők. Őértük történik minden. Felkészültségünk, tudásunk, emberségünk, minden szellemi és fizikai tevékenységünk, erőfeszítésünk az övék. Nekik készültünk hosszú éveken át s örömmel rájuk hagyományozzuk kincseinket.

Amikor a hat éves gyerekek belépnek az iskola kapuján, érdeklődő, kíváncsi, kissé szorongó sze-

müket a világra, annak csodáira, tanítjuk őket mesére, versre, dalra, táncra, kalauzoljuk őket a színek és formák világában, terelgetjük őket az ész, a szív és a lélek rejtett birodalmában. Csodáljuk fantáziájukat, bátorságukat, merészségüket és szókimondásukat, egyengetjük vágyaikat és reményeiket, mely a jövőbe röpteti őket. S amikor távoznak az iskola falai közül – mint a jó pásztor – számontartjuk őket s távolról kísérjük figyelemmel sorsuk alakulását. Ez a láthatatlan család évről-évre nő, terebélyesedik. Visszatekintve nagy családunkra, a volt Külvárosi, majd később a Park Utcai iskola volt növendékeire, jóleső örömmel nyugtázzuk, hogy legnagyobb részük megtalálta helyét e kicsi hazában s szerte a nagyvilágban. A művészetekkel foglalkozó vagy azokat érintő szakmák művelői között szép számmal akadnak volt tanítványaink közül. Közülük kerültek ki hangszeres művészek, operanékesek, énektanárok, tanítók, költők, újságírók, színészek, rajztanárok, de van grafikus, szobrász, textilművész, fotóművész, fazekas, fafaragó, helytörténész, néptáncos és énekkari tag – amatőr kórusokban –, népművelő. Az iparosok közül mindazok, akik szakmájukat művészi fokon művelik. A más foglalkozásúak közül orvosok, mérnökök, jogászok, technikusok, kereskedők, alkalmazottak, akik az itt kapott szellemi kincseket beépítették életükbe s életük ezáltal tartalmasabbá vált.

Úgy gondoljuk, hogy ezen tanítványaink hivatásukhoz, foglalkozásukhoz, művészeti tevékenységükhöz – a gyűjtögető úton – néhány apró morzsát a mi iskolánkban csipentettek fel.

Az „éhe a szónak, éhe a szépnek” szent örölete tartja tenyerükön őket. Büszkek vagyunk rájuk. Reméljük, hogy ők is őriznek még szívük egyik rejtett zugában valami szeretetet, ragaszkodást – érzik még a fészek melegét – mely régi iskolájukhoz, a volt Külvárosi, ma Park Utcai iskolához köti őket.

Kiss Miklós

Képzelt találkozás Kolbe Mihállal

„... lehetsz-e holt,
Ha emlékemben képed még ragyog?”

Byron

Lázás készülődés, sürgés-forgás, kopácsolás zaja veri fel a Park Utcai Általános Iskola tanárai csendjét: készül a Kolbe-kiállítás. Nem hagy nyugodni a gondolat, mennyire örülne Misi bácsi, ha ezt látná. Meg kell tudnia, el kell mondanom neki – zakatol idegeimben a kívánság; és túl a mérhető időn, dimenziókon gondolataimmal a Végtelen kapuján zörgetek. Látni akarom Kolbe Mihályt, a mohácsi festőművészt – grafikus, tanáromat, atyai jó barátomat. És amit az ember nagyon akar, az sikerül.

Misi bácsi hamarosan meg is jelenik szokásos lépteivel, szívélyes mosollyal arcán. „De örülök, hogy itt vagy, aranyoskám!” – ölel meg és hozzá huncutkás fény lobban nevető kék szemében. Én kissé szabatko-

ecsetkezelést, a színek keverését, a formák harmóniáját. Egy-egy könnyed mozdulattal kijavította a reszkető-bizonytalanodó gyerekkéz hibáit, majd felemelte a rajzlapot, kinyújtott karjával eltartotta magától, fejét félbecsülvén szemét kis vonallá húzta össze, aztán elégedetten így szólt: „Így jó lesz, így csináld tovább!” – és végigmívva fejem búbját ment tovább a következő segítségére váró tanítványához. Az egykori iskolalapot felcseréltük most az időtlenség kispadjával. Itt ülünk egymás mellett, egymás felé fordulva én, a tanítvány és Misi bácsi, szeretett tanárom.

A korábban jól átgondolt szavak, gondosan megszerkesztett mondatok darabokra hullanak, valami különös belső feszültség némít el. Csak nézem

Csáki Beáta: „Kéz a kézben

többet nevelünk, nevelünk a szépre, a jóra, az emberi tisztességre, becsületre. Ápoljuk hagyományainkat, erősítjük tanulóink érzelmi kötődését városunkhoz, iskolánkhoz. Büszkén tanítjuk meg gyermekeinknek, hogy Kolbe Mihály, a neves festőművész, városunk díszpolgára is 15 évig iskolánk, a Park Utcai Általános Iskola (volt Külvárosi Általános Iskola) tanára volt. A legfrissebb eseményünk pedig az 1993-as évben, hogy végre megnyithatjuk állandó kis Kolbe-kiállításunkat az I. emeleti aulában, ezzel is közelebb hozva tanulóinkhoz a kiváló művész-pedagógus éle-

Az emlékkiállítás

zom, hogy még nem végleg jöttem, most még csak látogatóban vagyok, de ez szemmel láthatólag cseppet sem zavarja örömet. „Te, ha tudnád, mi van itt...! – folytatná lelkesen, de én gonoszul félbeszakítom, mondván, igazán ne fáradjon vele, majd idővel úgyis megtapasztalom, még nem olyan sürgős...”

Inkább én mesélnék, hisz három éve már néztem egymást, és oly nagyon hiányoznak a régi meghitt beszélgetések, az érdeklődő figyelem, az atyai jó tanácsok. Aztán leülünk a kapu melletti kispadra, közel egymáshoz, mint hajdan a Külvárosi Iskolában, mikor Misi bácsi, drága osztályfőnököm és rajztanárom, bepréslődött a gyermekméretű ócska fapadokba, és kinek-kinek személyére szólóan türelemmel elmagyarázta az

a jól ismert kedves arcot, a fiatalos kék szemekkel, a barázdált homlokot, a ritkuló ősz hajlat. Legszívesebben azt mondanám, igazán remekül néz ki, semmit sem változott az elmúlt évek alatt, de hát ez nem idevaló. Látva zavaromat, kedvesen feloldja kínlódsámat: „Hát mesélj, Csucsukám, akkor te! Mi újság felétek a Park utcában?” És mintegy varázsütésre, oldódik a görcs, megindul a szavak, mondatok áradata. Elmondom: hogy köszönjük, szokás szerint jól vagyunk, de persze lehetnénk sokkal jobban is; aztán, hogy e felbolydult világban is tesszük becsülett a dolgunkat: versenyzünk, pályázzunk, szerepelünk, szép sikereink vannak, közben küszködünk a létfenntartással, az anyagi hiányával; és hogy egyre

tét, alkotásait. A bemutatott anyag a nagy életműhöz képest igencsak szerény, de számunkra annál becsesebb, mivel alkotójukat kicsit a magunkénak is érezzük. Kiállítjuk néhány képét, köztük a művész által még életében iskolánkban adományozott „Nagy magyarok” sorozatot, személyes használati tárgyait, munkásságával kapcsolatos cikkeket, tanulmányokat. Az ünnepélyes megnyitót május 18-án volt.

Drága Misi bácsi, tulajdonképpen ezért jöttem, ezt akarom elújságotni, és kifejezni hálánkat mindazért a sok szépért, jóért, amit a gyermekeinkért, iskolánkért, városunkért tett. Köszönjük. Isten áldja meg!

Kovács Ágnes

„ÉS AKINEK SZÉP A LELKÉBEN AZ ÉNEK...”

Az ókori görögök hitvilágában előkelő helyet kaptak az istenek, akik az Olümposzon éltek. Zeusz, a főisten harmadik házasságából születtek a múzsák, összesen kilencen. A bübajos lányokat az emberek és istenek egyaránt szerették. Hozzájuk fordultak ihletért az alkotók. A hagyomány szerint a kilenc múzsa, a művészet és tudomány más-más ágának volt a pártfogója, sugalmazója. Köztük volt, – másodikként – Euterpé, az örömet nyújtó – a zene istennője.

A zene azóta is elementáris erővel hat. Hullámzó vízként ringat. Ha szomorú voltál, kioldja belőled a bánatot. Ha fáradt, akkor megpihentet. Ha jókedvű, akkor osztozik örömedben és megsokszorozza vidámságodat.

Homályosan kavargó az érzések. Nevet kellene nekik adni. De milyen eszközökkel lehetne megfogalmazni a zene hatását? Melyik az a művészet, amely hitelesen meg tudja őrizni a hangok élményét? Talán a tánc? De a tánc csak a zenével él együtt... Talán a képzőművészet, a festészet, a szobrászat? Születtek is muzsikáló alakokat megjelenítő képek, és szobrok. De olajban, kőben néma marad a zene, megdermed... Talán a nyelv, az emberi beszéd művésze, a költészet? Talán... „...zenét, zenélést, azaz magát az élményt sem elmondani, sem leírni nem lehet... a zenét hallgatni és hallani kell” – mondja Ferencsik János, a kiváló karmester. Mások még végletekben fogalmazzak. A zenéről nem szabad beszélni. A zenéről talán csak egy másik zenével lenne szabad vallani. Ennek ellenére újabb és újabb kísérletek születnek, hogy visszaadják a zene élményét. Versek sokasága szól a zene hatásáról, hangszerekről, muzikusokról, a költők zenei élményeiről. Mert a zene, „amely a művészet igényével lép fel, nem a zenei hangok véletlen halmaza. Ezeknek a hangoknak rendjük van, ezek a hangok kifejeznek valamit, vagyis: a zene a maga sajátos eszközeivel gondolkodik és érez, a zenének megvan a maga sajátos logikája és tartalma.”

Aki kisgyermekkorától aktív részese és befogadója a muzsika, a muzsikálás örömeinek, más, gazdagabb, a lélek rezdülését

könnyebben megértő és mindegyre reagálni tudó felnőtté válik, áldozva ezzel – Bartók és Kodály országában – az örömet nyújtó zene istennőjének oltárán.

Városunkban 1958 óta működik a Park utcai iskolában zenetagozat. Ez alatt a 35 év alatt több, mint ezer gyerek hagyta el iskoláikat egy életre megmélyezve, átítva a zene szeretetével. Első lépéseiktől gondos kezek segítették, figyelő szemek óvták fejlődésüket. Hamar továtűnt ez a 35 esztendő, de Kiss Miklós, a tagozat megteremtője, lelkesen, ma is töretlen erővel, hittel végzi mindennapi munkáját. Ma, amikor átrendeződött életünk útvesztőiben kóborlunk, mindennapi tanúi lehetünk az igazi értékek devalválódásának, nem túlzok, ha azt mondom: Kiss Miklós missziót teljesít.

Szólnunk kell azokról is, akik kikerülve az iskolapadból, a muzsikálást hivatásul választották: Kovács Zsolt gondokaművész, Vida Lóránt harsonás, Kreka László vadászkürtös, Peszt Miklós trombitás, és persze az énektanárok, Horváthy Lenke, Ivánfi Márta, Haramza László, Lajdi Tamás, Rádics Ildikó és Müller Annamária. Mind a tagozat növendékei voltak. És az a sok száz, akinek csak vigasztalást, örömet nyújt a művészet ezen ága, aki a mindennapok zűrzavarái elől a zene védelmet nyújtó régiójába menekül, aki – bár nem aktív zenész, csak passzív befogadó –, magában hordozza tovább azt, amit itt kapott útravalóul. A szereplések, hangversenyek hangulatát, a közös éneklés örömeit, a valahova tartozás érzését. A zene felemel, emberibb emberré tesz, kiemel a hétköznapi fogságából, „mert nincs oly dühös, nyers és bamba lény, hogy át ne formálná kissé a zene”.

„Megmondom a titkát, édesem a dalnak: Önmagát hallgatja, aki dalra hallgat. Mindenik embernek a lelkében dal van És a saját lelkét hallja minden dalban. És akinek szép a lelkében az ének, Az hallja a mások énekét is szépnek.”

(Babits Mihály: A második ének)
Imréné Ivánffy Márta

Bogdán Zoltán: Levelek

Nagy Attila: Figura

Máthé Balázs Valaki sír

*Jajgat a föld,
vagy csak a csönd
rázza fűrtjeit
szerteszt.
Ez itt a táj-
a léha rét
virágtalan áll
tengerén
s nem öleli
(nem is veri)
földízűn-síró
gyermekét.*

Haramza László Madarak

Jöjjetek csöpp vízzel csőrötökben
ázott bokrok közt keressetek
sodrás alatti utakon
szárnyatok íve az ég pántja legyen
és emeljete föl a hamuból

mint megmaradt ágat
hogy értsem suttogásokat is
hisz gyümölcsömet mind nektek adom
csak hallgassatok
itassatok engem

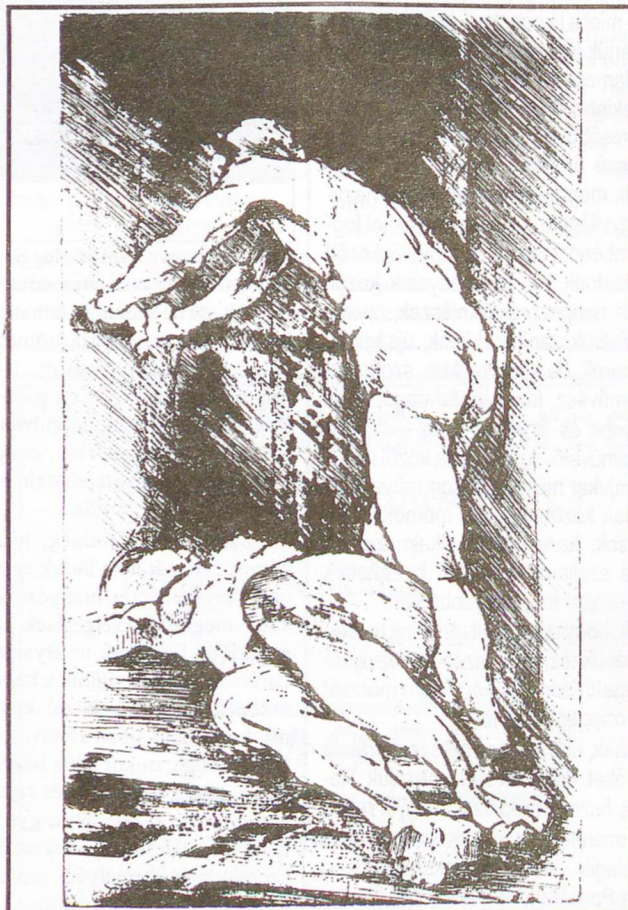
Máthé Balázs Párizs a ködben

A dombokon pára fátyola
feszül, a város arcába hull
nehézkés szürkület-mámora:
a könnyű nehézzé alakul,

ahogy az asztmásnak a légzés,
de mégiscsak működik minden-
lelassul a sietős lépés,
és felgyorsul az ér a szívben.

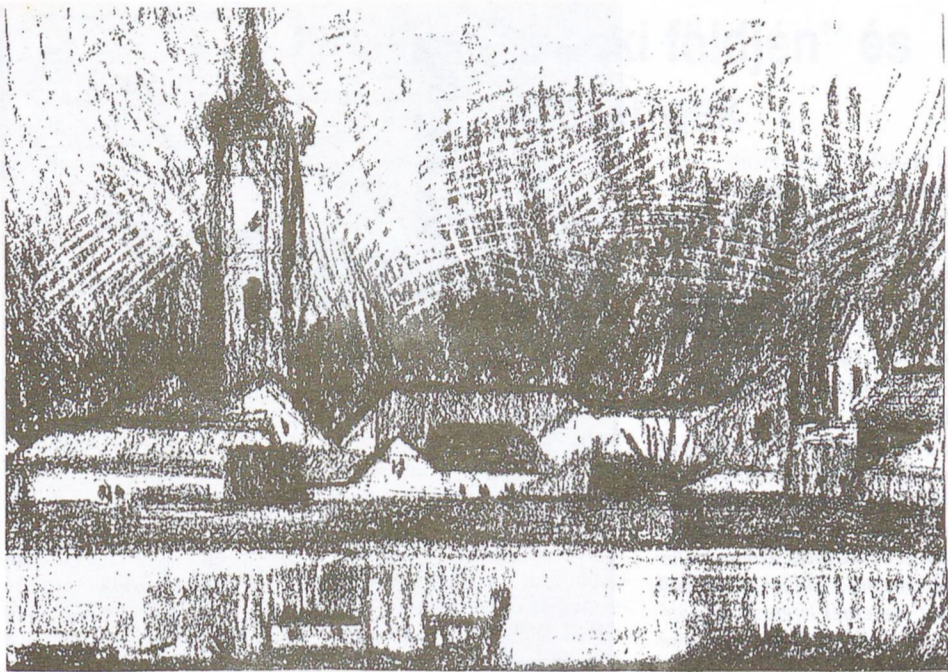
Kling László: Öregasszony

Szigeti András: Alakok

Darabos Eszter: Női fej

Bauhoffer Gabriella: Dunapart

Építészet, alkotás

Elfogultan állíthatjuk, hogy a legtöbb emberi alkotás gondolati megjelenése után képi vagy rajzi formában születik meg. Legfontosabb mesterséges környezetünk, a lakóhelyünk alkotói az építészek, a tervezők.

Mindig is a művészethez tartozott az építészeti alkotótevékenység, ha nem is minden építmény sorolható művészetileg értékelhetőnek vagy jelentősnek. Építészeink, tervezőink mun-

káikkal az emberi szépet is szolgálni szeretnék a szükséges kívánalmak kielégítése mellett.

Városunkban Gáll Csaba építész a Polgármesteri Hivatal főmunkatársaként a városrendezési tervek gondozásával foglalkozik, meghatározva a város arculatának távlati elképzeléseit, és őrizve a település építészeti értékeit is. Az ő feladata óhatatlanul összefonódik más társművészetben megis-

mert személyes vonzódaival, az irodalommal, a versmondással. Szívesen emlékszik vissza úttörő élményeire, a táborozásokra, a labdajátékokra, a közösségben töltött időszakokra.

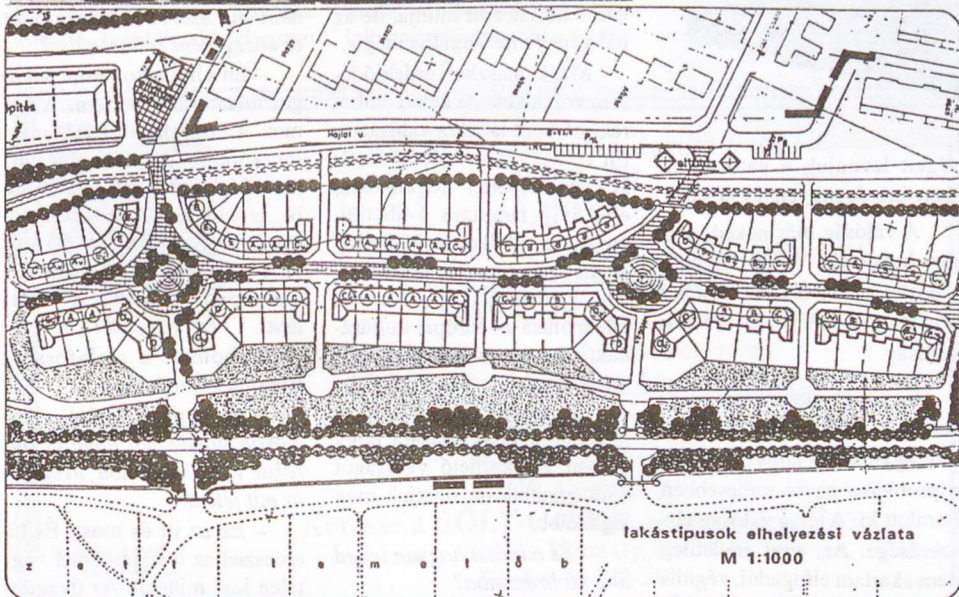
Simity István építész több megvalósult épületével találkozunk városunkban. Diplomamunkája a Művelődési Központ terve volt, ami ma is aktuális volna. Elhivatottságot érez szakmájában: „nincs a világon olyan dolog, ami nincs kapcsolatban az építészettel”. Ő a zenét érzi magához közel, talán ezért is kedves számára az építészet, mint „megfagyott muzsika”. Iskolai indíttatását az oktató-nevelő munka összetett magas színvonalában jelölte meg.

Épületgépész üzemmérnök Wéssják Zsolt, akinek „gyakorlati” alkotásai részei az építészeti egésznek. Jelenleg Pécsen dolgozik alvállalkozóként. Gyermeki élményként a foci volt a meghatározó, mert volt egy „jó csapat”.

Környezetünk alakítói és tervezői között Kresz Andreát is megemlítem, aki szintén Pécsen dolgozik.

Jó lenne pályájukat figyelemmel kísérni.

Bauhoffer József

Gáll Csaba: Pályadíjas veszprémi rendezési terv

Képzőművészek, rajztanárok a Park utcából

A Park Utcai Általános Iskola mindössze 30 éves, de nehéz feladat megoldására kényszerülne, aki megkísérelné összeszámolni diplomát szerzett tanulóinak számát. E feladat akkor sem lenne sokkal könnyebb, ha csak azokat kívánná felsorolni, akik a képzőművészet a vizuális ábrázolás valamely területével kötötték örök barátságot vagy választották élethivatásul.

Pillanatnyilag öt volt tanulónk tanul művészeti főiskolán vagy egyetem képzőművészeti szakán ill. tanárképző főiskola rajz szakán. (Bogdán Zoltán, Deli Ágnes, Csáki Beáta, Csikota Gabriella, Szigeti András.) Két tanulónk pedig most nyert felvételt művészeti szakközépiskolába. (Csalá Gabriella, Koltai Dávid.)

A Kisfaludy Gimnázium három rajz szakos tanára, a Belvárosi, a Széchenyi István, a Brodaries téri és a Park Utcai Ált. Iskola egy-egy jelenlegi rajztanára is Park utcai diák volt.

Gábor Éva szobrászművész, Lencsés Ida textilművész éppen úgy „park-utcai” volt, mint azok a rajztanárok, akik ugyancsak a várostól távol végzik munkájukat. (Muck Ágota, Kedves Vera, Merényi György.)

Nem is beszélve azokról, akik más jellegű iskolákban végeztek, de megszállottan formáznak, rajzolnak, festenek. Nagy Attila fekete kerámia szobrai az idei Amatőr Képző- és Iparművészeti Kiállításon szerepelnek

Szolnokon. Kling László, Bokor Endre, Grossmann Vilmos, Németh Zoltán, Mihály Attila akiknek elsőszámú kedvenc időtöltése a rajzolás, festés. De arról sem mondtak le, hogy ezirányú tevékenységüket tervszerű és kitarító önműveléssel, szakemberektől való tanúlással magas szinten műveljék. Munkáikat szemlélve meg kell állapítanom, hogy jó okuk van rá.

Mondhatná valaki, hogy a művészeket, tanárokat nem általános iskolában képzik; miért dicsekszik hát egy alapfokú iskola, hogy XY művész a tanítványa volt?

Amilyen könnyű ezt megállapítani, olyan nehéz megmondani, hogy mikor és kitől tanuljuk az első lépéseket élethivatásunkhoz.

A park-utcai diákok 30 év alatt rajzaikkal bejárták a világot. Rangos nemzetközi pályázatok rangos díjait – alkalomadtán a legnagyobbakat is – elnyerték. Zömmel ezek a diákok váltak azután a fent említett művészekké, tanárokká.

Mindaz nem lehet véletlen.

Érdemes lenne, talán fontos is lenne már alaposan szemügyre venni ezt a jelenséget. 30 év esetleg arra is elég, hogy – ha vannak – törvényszerűségekről beszéljünk... A pontos válasszal azonban addig mindenképp várni kell, amíg őket ki nem vallattuk.

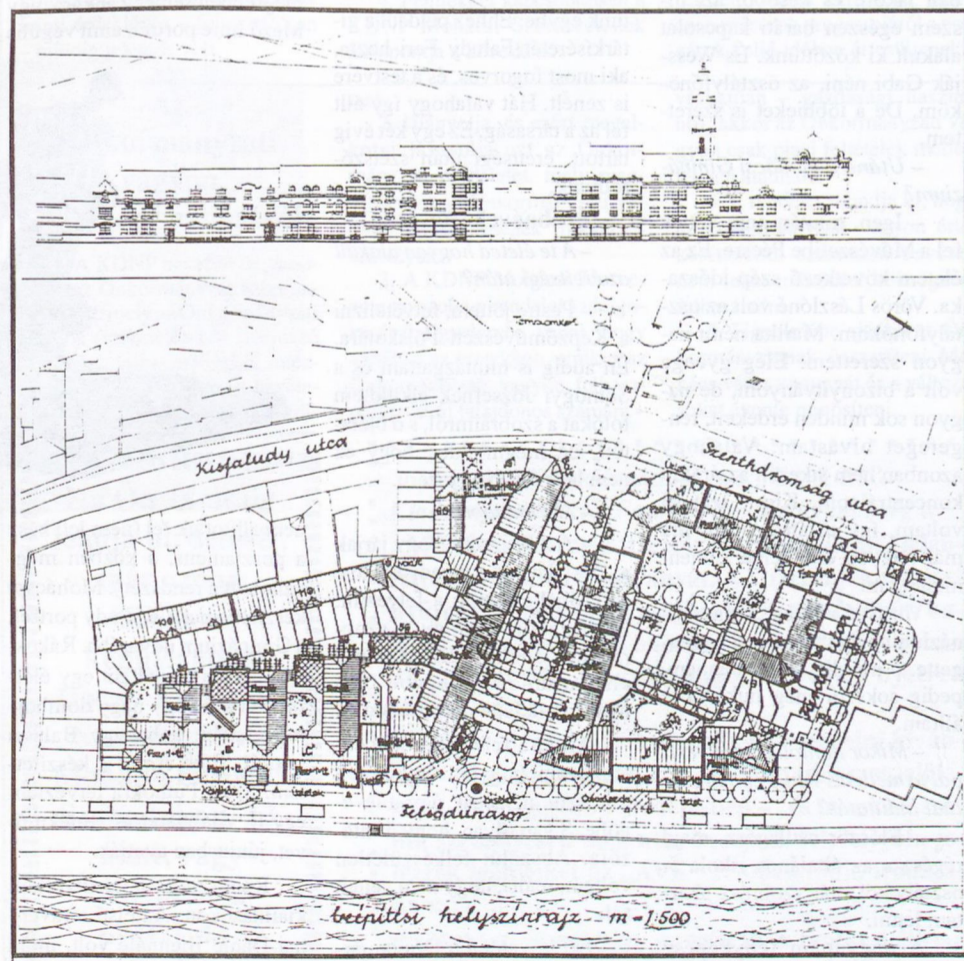
Egytől-egyig, alaposan.

Most az elérhető közelségben levők mai rajzaikat adjuk közre.

Kedves István

Bosnyák Mihály: Tokaj (tanulmányrajz) 1983

Simity István: A mohácsi Dunapart városrendezési terve

A homok a metafora, a Buddha a szimbólum

A meditáció tere az idő

Beszélgetés Gábor Éva szobrászművésszel

Május 28-án nyílt meg második mohácsi önálló kiállítása a Kossuth Filmszínház emeleti kamaratermében. A 900 éves városévforduló kiállítási sorozatában ő nyitja a Mohácrról elszármazott művészeket bemutató tárlatok sorát. Május elején, még az izgalommal várt hazai bemutatkozás előkészítése közben beszélgettünk gyömrői házukban.

Gyerekkor, szülők, Mohács

– 1953-ban születtem. Az anyukám tősgyökeres mohácsi, Scháffer Stefánia. Az apukám, Gábor Gergely, Erdélyből származik, Jenőfalváról. Az Újvárosban, bérházban laktunk, és az egy gyereknek kiváló (a felnőttnek a családi ház a jobb). Ha kimentünk a lépcsőházba vagy az ajtó elé – barátok, barátok, gyereksereg. Előttünk és mögöttünk a szántóföld, az országút, a természet – minden adott volt. Ideális gyerekkorom volt ilyen szempontból.

A Park Utcai Iskolába jártam ének-zene tagozatra, bár nincs jó hallásom és hangom és nem váltam a tagozat dicsőségére, de a zeneszeretemet meghatározta. Amit ott magambaszívtam: a zene, a népitánc, biztosan befolyásolta, hogy a művészet felé fordultam.

– *Tanáraidra hogyan emlékszel vissza?*

– Senkire sem gondolok rossz szívvel. Nem voltam valami jó tanuló, de ez már elmosódik az emlékeimben.

Elsősorban Kiss Miklóst kell említenem, ő is az Újvárosban lakott, és később, azt hiszem egészen baráti kapcsolat alakult ki közöttünk. És Wessják Gabi néni, az osztályfőnököm. De a többieket is szerettem.

– *Utána a mohácsi Gimnázium?*

– Igen, miután nem vettek fel a Művészeti Pécse. Ez az életem következő szép időszaka. Vörös Lászlóné volt az osztályfőnököm. Marika néni nagyon szerettem. Elég gyenge volt a bizonyítványom, de nagyon sok minden érdekelt, rengeteget olvastam. Valahogy azonban nem sikerült az órákra koncentrálnom. Kicsit széteső voltam, így aztán az, ami ma már nagyon érdekelt, elment mellettem.

Vörösné volt az, aki a gimnáziumi pályafutásomat egyengette, ő mindig bízott bennem, pedig sokszor még bukásra is álltam.

– *Mikor döntöttél a művészi pálya mellett? Van-e ebben családi indíttatás?*

– Először csillagász, majd régész s az általános iskola 5. osztályától már szobrász akartam lenni.

A nagyapám fényképész volt és festett, hogy milyen képeket, nem tudom, talán egy, ha

megmaradt. Nem hiszem, hogy ez örökség lenne. Az általános iskolában a rajztanárom Kolbe Misi bácsi volt, nagy érdeme, hogy el tudta érni azt, hogy a rajz ne másodlagos tantárgy legyen. Nagyon komolyan vették.

Aztán, mivel a Művészeti Gimnáziumba nem jutottam be, ez Vörös Marika néni szemé szűrt már a felvételin, és mindig figyelt rám. Ő tanította a rajzot. Végül is a viselt dolgaim ellenére megbecsült tagja voltam annak az osztálynak. Az különben egy művészi hajlamú társaság volt.

– *Kikkel jártál együtt?*

– Inkább csak a művészi hajlamúakat mondom, elnézést a többiektől. Arató Tamás, szegény, ő volt az osztály egyik legdinamikusabb személyisége, már akkor fotózott. Aztán a Gyertyános Zoli, aki a Tamás jó barátja volt, szintén fotózott és eszméletlenül jól rajzolt. (Hajól tudom, építészmérnök lett.) Margitay Mária, aki irodalomban messze a legjobb, legértékesebb volt és szavalt. A Lippóy Jutka, aki gondolkodott s később a Zeneművészeti Főiskolára járt.

– *Volt akkor nektek egy legendás csoportosulásotok...*

– A Gyertyános Anti és Kiss Miklós találta ki. A „Braquetóldzsajadévaig” csoport arra volt hivatva, hogy a Mohácson élő, a művészet iránt érdeklődő és bármely művészeti ágban aktíván tevékenykedő fiatalokat összehozza. Ezt a Lippóyné, a Buci néni találta ki, az ő egyszemélyes ötlete volt. Az akkori Ifjúsági Ház volt a telephelyünk. Az elején akadozott egy kicsit a dolog, s akkor meghívtuk Kiss Miklóst, aki egy rendkívül széles látókörű, a képzőművészet iránt is fogékony fiatalember volt, aki tagként egy kicsit feje is lett a csoportnak, s megtermékenyítőleg hatott ránk. Gátlások voltak és megszólaltatott bennünket. A törzsgárda költő volt: Gyertyános Anti, Dicső Szabolcs, Scheich Pista. Volt egy kiállításunk, amit műsoros előadással kötöttünk egybe. Ehhez például a gitárkíséretét Faludy Feri hozta, aki most fogorvos, és a testvére is zenélt. Hát valahogy így állt fel az a társaság. Ez egy két évig tartott, érettségi után szétszóródtunk.

Próbaévek, főiskola

– *A te életed hogyan alakult az érettségi után?*

– Pestre jöttem, felvételizni a Képzőművészeti Főiskolára. Én addig is mintáztam és a Somogyi Józsefnek elküldtem fotókat a szobraimról, s ő biztató, de megmondta, hogy ez nem lesz olyan egyszerű.

– *Mit mondott?*

– Azt ajánlotta, hogy járjak a Dési Huber Szabadiskolába, és próbáljam meg a felvételit. És hozzáfűzte, hogy a szobrászatot tanulni is kell, van mit elsajátítanom. Nagyon „árnyalt” volt, fel voltam dobódva.

Aztán a felvételin döbbenően láttam, hogy állványról kell mintázni, nemcsak úgy a levegőbe. S van olyan, hogy mintázófa. Abszolút felkészületlen voltam, reális, hogy nem vettek föl.

Ezt követően a Désibe jártam két évig. És dolgoztam, különböző munkahelyeken.

Végül is negyedszerre vettem fel a főiskolára, előtte estire, ami egyéves előkészítő. Végül Tamás hozta, aki nagyhatású mester volt, rengeteget köszönhetek neki. Rendkívül komolyan vette a növendékek munkáját, bármit csináltál, meg kellett indokolnod, és ő is hozzászólt. Rádöbbentette az embert, hogy ez egy nagyon komoly, tudatos építkezés. Ha nincs intuíció, hogy az épület ne egy doboz legyen, akkor kár megépíteni, de ha nincsenek szakértelemmel lerakott alapjai, akkor összedől.

Házasság, család

– A Dési Huber Szabadiskolában ismerkedtem meg Pál Mihály szobrásszal, aki ott tanított. Nagy szerelem. Életem meghatározó férfinak. A Főiskola után házasodtunk össze. Mihály gyömrői, azóta itt lakom. Itt született a két fiam is, Gábor 82-ben, Gergely 91-ben.

Elég inspiratív családi légkörbe kerültem, a férjem apja is kiváló szobrász volt, a férjem egyik öccse kőszobrász, a másik irodalomtörténész, a húga pedig festő-rajztanár (neki és Mihálynak volt Mohácson is kiállítása). A művészet ebben a családi közegben a legfontosabb probléma.

A művészi pálya állomásai

– *Évekig voltál a Fiatal Művészek Stúdiójának tagja...*

– 35 éves koromig lehettem. A kecskeméti kiállításomat a Stúdió szervezte. Az éves stúdiókiállításokon rendszeresen résztvettem.

– *Bemutatók, megrendelések, ösztöndíjak?*

– Nagyon nehezek voltak az első évek. Se megrendelés, se kiállítás. A Stúdiótól kaptam egy éves ösztöndíjat. Utána 1984-ben kaptam a Derkovits ösztöndíjat 3 évre, ami egyhavi átlagfizetésnek felelt meg. S párhuzamosan akkor bekapcsolódtam egy gyerekek részére szervezett komplex művészeti tábor programjában a kidolgozásába, s ennek 5-6 nyáron át művészeti vezetője is voltam.

Akkoriban kaptam az első megrendelésemet Zánkára, egy Mező Imre portrét, amit végül is

nem állítottak fel (nem lett kész a posztamens, s közben megváltozott a rendszer). Mohácsra készítettem a Kisfaludy portrét, a Gimnázium udvarába. Rákoskeresztúrra csináltam egy életfát, Péteribe egy nagy domborművet, Hatvanba egy Balassi portrét. Több érmet is készítettem. Most Putnokra terveztem egy II. világháborús emlékművet, júniusban avatják.

Rendszeresen résztvettem kiállításokon. Az első a ravennai Dante Biennálé volt, majd minden pécsi Kisplasztikai Biennálén és a soproni Érembien-

nálékon is ott voltam. 1987-ben Sopronban nyertem egy díjat, 1988-ban Nyíregyházán, és tavaly a Szegedi Nyári Tárlaton elnyertem az egyik hivatalos díjat és a közönségdíjat is, amire rendkívül büszke vagyok.

Művészi törekvések, filozófia

– *Mostanában homokszobrokat csinálsz, Szegeden is ezzel nyertél. Első mohácsi kiállításodon már feltűntek a romok, a terep, a pusztulás. Homok és homok jutottál? Milyen a világod, mit szeretnél kifejezni, egyszerűen beszélni a művészi törekvéseidről!*

– A Főiskolán nem tudott igazán egy saját világ kialakulni. Csak utána kényszerültem valóban szembenézni magammal. Egy darabig csináltam érmekeket is, szobrokat is, hagyományos módon. Aztán Gábor fiam születése után volt egy-két év természetes pauza, ami jól jött. Elgondolkodtam, hogy tudok-e feltenni egy olyan kérdést, aminek a megválaszolására egy életet kell áldozni?

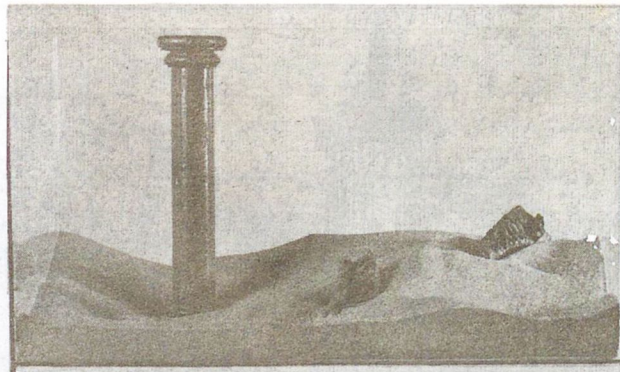
Erre persze nem lehet igennel vagy nemmel válaszolni. Belső vívódások voltak ezek.

Vajon vannak-e szobrászati törvényszerűségek? Vannak-e a formának és a térnek törvényei? Végül Tamás mesterem hiába mondta, hogy a téri törvényszerűségek alapján kell dolgozni. Nekem meg kellett ezeket magamnak újra fogalmazni. Evidens, hogy a valóság törvényeiből kell kiindulni, mert az tevédik át.

Elkezdtem tehát tanulmányozni a valóságot. Arra gondoltam, hogy olyan szobrászatot kellene csinálni, mint a matematika. Azaz van egy kérdés, van egy szabály és azzal meg lehet oldani. Van egy rendszer.

Vegyünk egy hasonlatot: én vagyok, aki a kavicsot bedobja a vízbe, de hogy a víz miként gyűrűződik vagy hogyan dobja meg a kavicsot, az a saját törvényszerűsége szerint zajlik. Én megtettem az indítási gesztust, a többi már öntörvényű. Ez örült jó lenne, de ez nem megy, s itt belép a személyiség.

A természet törvényszerű-

Az érzékszerveink által nem érzékelhető rész, a paravilág, a metafizikai világ, csak az elsorvadt érzékeléssel, az intuícióval fogható fel. A megézés szerepe a felvilágosodás óta az emberiség kultúrtörténetében elveszítette jelentőségét, maradt a ráció. A tudatnak a megismerhető részébe tartozó tartománya, a valóság. A vallás, a misztikum, a babona, mind-mind félre lettek söpörve. Ez persze egy természetes reakció volt. Szerintem a racionalizmus után, egy nem technokrata, irracionális felé forduló kor fog következni.

Alapvetően a tér és az idő érdekel, mint szobrászt. A nem lineáris idő izgat. Aztán rettentően érdekelt mindig a régészeti, mégpedig azért, mert az idő kiterjedése arrafelé végtelen.

Ha látsz egy régészeti leletet, egy szobrot, annak is megvan a korlátozott múltja, de az idő végtelenségét sugallja mégis.

Már kamaszkori érdeklődésem volt a kelet, a keleti emberre másként látják a valóságot. Én erre kíváncsi voltam és elkezdtem Tibettel foglalkozni, egy évig tanultam ó-tibetiül, hogy a gondolkodásuk logikáját megismerjem. És megismertem egy más világot. A tibeti az ellenpólusa az európai kultúrának, a maga buddhista miszticizmusával.

Ekkor jutottam el oda, a keleti gondolkodás hatására, hogy a nem érzékelhető valóságot önmagunkban találhatjuk meg leginkább.

– *És mindezt hogyan tetted át a szobrászatba?*

– Amiket elmondtam, egy bennem lejátszódott folyamatot

tükröznek, egy-egy állomáshoz köthető a szobraim. A romokat akkor csináltam, amikor a valóság lecsupaszított lényegét kerestem. Ez a destrukció volt, a bomlás, a pusztulás. A mostani gondolkodásom szerint, a belső kozmosz keresése során evidens módon a meditáció felé fordultam.

Az én Buddha figuráim, a magába néző ember szimbólumai, nem feltétlenül a buddhizmus, én nem Buddhát akarom ábrázolni. Számomra nincs még egy ilyen vizuális szimbólum, amiről ez a meditáció jutna az ember eszébe. Én nem a valást akarom megidézni, hanem azt a tradícióját, amely a belső kozmosz megfigyelésére épül.

A nyugati világnak szüksége van egy ilyen befelé fordulásra, a tárgyi világ abszolút mértékben maga alá temeti az embert.

– *És mit jelent a homok, amit ma szobraid anyagaként és közegeként is használasz?*

– Én a homokot, mint anyagot metaforának érzem. A homok a hegyek, a kövek mikroszkopikus méretre összetört darabjai és ezt az idő tette. Itt lép be az idő. Ezek az elsüllyedt szobrok egy valamikori élő kultúrára asszociálnak. És a homok a sivatagot is jelenti, a végtelent.

A homok a metafora, a Buddha a szimbólum.

– *És amikor ezeket a homokba süllyesztett homokszobrokat körülhatárolod üveggel, az mit jelent?*

– Ez az itt és most. És ha elveszed az üveget, ismét végtelen lesz minden. Az üvegdoboz falai a valóság korlátjai.

Köveskúti Péter

Olvasói levél

Olvasom a helyi lapot oldalról-oldalra és lassan elhatalmasodik rajtam a rossz közérzet. Általam tisztelt személyek soraiból árad a félelem a napjainkban egyre jobban terjedő közöny, rosszindulat, hamisan értelmezett demokrácia elhatalmasodásától. Ezek után nem titkolom, jól esett a Mohácsi Majális '93 című cikk dícsérete..., s aztán a döbbenet. ES. – Ennyi kellett hozzá. Ez nem név, nem arc, nem vélemény, csak egy megalapozatlan kéjelgése valami beszűkült elmének. Vagy nem?! Rosszindulat, gyűlik bennem az epe, személyeskedés részemről!

Úristen, ugyanoda süllyedek, mint a cikk írója, aki mindenféle háttérinformáció nélkül támad?! Belém hasít Lajdi Klára demokráciáról írt cikkének néhány gondolata: „Van-e joga bármit is bírálni annak, aki nem kíván tájékozódni, pedig lenne rá módja”. Feltehetően egyetlen kérdést is az illetékeseknek ES? Polemizálás helyett csak egy plakátot kellett volna elolvasni, ahol egyértelműen jelenik meg a rendező szerv neve. Iszonyúan sajnálom, hogy egyiket sem tette, és ráadásul nem is tudhatom, ki ő? Így kénytelen vagyok száraz tényekkel előállni és megpróbálni megvédeni őt saját ötletétől. „Vám-szedők a senki földjén?” – hangzatos cím. Mi is az a vám? A világon mindenütt létező és minden állam saját értékeit védő intézkedés, mértékét mindenhol a saját értékviszonyok alapján állapítják meg. Kéi a Schmidt gödör? A magyar állam tulajdona az ÁVÜ kezelésében (a rendezvény megtartását külön engedélyezte), teljes területe tartós használatra, bérleti díjért kiadva MTTSZ, lovarda és a Polgári Védelem részére. Ide indult gyanútlanul, gondtalanul, bizonyára ezért nem is gondolkodott lázasan azon, vajon a tulajdonosok értéknek tekintik-e a hosszú évek folyamán erőn felüli munkával kialakított, elvadult magyar ugorból megvalósuló, szabadtéri ren-

Ülök a „senki földjén” és merengek

dezvényekre is alkalmas „gödör”, és a több hónapos előkészítő munkával létrehozott egésznapos rendezvény.

Ezután jött a mindent elöntő hidegzuhany. Szinte magam előtt látom, amint szűkülő gyomorral közeledik két idősebb hölgy felé (napernyő alatt), és a döbbenettől reszkető kézzel leszurkolja az általuk megállapított belépőt, aztán ettől a szűnni nem akaró döbbenettől kővé meredten áll, és csak a valószínűleg sörhegyekről álmódzó, és profi csalókra valló, hidegvérrel továbbdolgózó hölgyeket bámulja. Gondolatai, emlékei, fantáziájának határozottan egysíkú áradata előnti, és csak ott áll reszkető térdekkel, védtelenül, kiszolgáltatottan. Sehoh egy rendező, információs lehetőség, sehoh semmi. Borzasztó élmény lehetett.

Sorából ezt az érzést olvastam ki.

Eközben ott sétálgattok 2600 ember, a meghívottak, szereplők, és más szervezetek, akik a város polgárait hívatottak védeni, szolgálni. Múlt a nap, családok, ismerősök heverészek a fűben, főztek, nevetgéltek és élvezték a programokat, műsort. Ráadásul két egyenruhás rendőrről sétálgattok a területen szolgálatban (hozzájuk fordulni veszélyes vállalkozás lett volna?). Nekik azonban nem feladatuk érteni az adózás rafinált kacsaringóihoz, így nyugodtan mentek el az ön kivételével majlisozó tömeg mellett, akiknek „azok a hölgyek” a bejáratnál folyamatosan mondták, hogy jegyük tombola is egyben. Aztán képzelje csak milyen emberek élnek még ön körül. Vidáman adták át a több tízezer forintos tombolatárgyakat, és a nyertesek boldogan vették át valamennyit. Micsoda naivság. Sehoh egy stempli! Honnan tudhatják, hogy valóban övek a póló, a virág vagy a bicaj? Kiben bíznak, hogy nevezik a másikat? „EMBER”?

Talán még megérem, hogy ES elnézést kér azokról az idős hölgyektől, akik az első hívó

szóra, önzetlenül vállalták az egész napos megpróbáltatást. Nyugdíjas kollektívájuk, csak úgy mint az iskolások és a rendezők segítőtje egyöntetűen vállalta azt az egyszerű jelmondatot: „Tégy a gyűlölet ellen!”.

Rengeteg szörnyűség van körülöttünk, szomszédunkban, válságban az egész világ, és ha önre figyelek, rögtön gyanakodnom kell még önmagamra is. Felesleges együtt gondolkodni, tenni bámiért, nem kell akarni a közösséget, nem szabad bízni senkiben, örülni a másoknak.

A rendezőknek és a programot élvező nagy tömegnek is van kellemes és rossz tapasztalata egyaránt, de a hibákból tanulni kell, a kritikának megalapozottnak és remélhetőleg segítő szándékúnak kellene lennie. Nem tudok beleszólni egy kereskedő minden bizonyos részletes fejtegetéseibe, bár hogy gőze nincs egy szervezet pénzügyi gazdálkodásáról, az nyilvánvaló. Sajnálom, hogy nem leltározhatok az ön boltjában és nem nézhetem végig a könyvelését, hiszen az adatvédelem önre is ugyanúgy vonatkozik, mint a rendezőkre. Így nem áll módomban tételesen elszámolni önnek, de biztosíthatom, hogy akinek és ahová kellett, megtették.

A rendezvény legfőbb és egyetlen „bevétele”, nyeresége az a többségtől kapott ÁFA nélküli köszönet, amely sem ITJ-vel, sem stemplivel nem volt ellátva, csak nyílt és őszinte érzéseket közvetített. Remélem, nem haragszik meg, ha a továbbiakban egyáltalán nem tudom figyelembe venni a sötétben bujkáló rosszindulatú intrikáit.

Tulajdonképpen köszönjük a cikket, magam részéről csak az aláírást változtatnám meg, hogy ez a súlyos gondolatmenet ne törjön meg, – talán így: „ne dudd gi”.

Englert Antal
Polgárvédelmi Ügyintéző

Olvasói levél

A Mohácsi Hírlap május 1-i számában magánvéleményemet fejtettem ki Wekler Ferenc képviselő úr Parlamentben elmondott – és a Mohácsi Hírlapban közölt – nemzetiségi törvénytervezetével kapcsolatban. Demokratikus szabadságjogomból eredően, az önként hazánkba települt nem magyar származásúak asszimilációját vettem védelmembe az ún. „kettős kötődéssel” szemben. Különböző korosztályú és foglalkozási ágba tartozó emberek gratuláltak írásomhoz. Negyvenötödik érettségi találkozó alkalmával a gimnázium nyugdíjas, magyarságáért a kádári idők internálótáborát is megjárt tanára is üdvözölte írásomat, kifejtve, hogy ő is hasonlóképpen gondolkodik. Említett írásom szellemét végigkísérte az a gondolat, melyben nevelkedtem és melyet elemi- és középiskoláim is természetesen tartottak: azt ti. hogy magyarok vagyunk mindahányan – idegen származásunk ellenére is – akik vállaljuk a magyar nép sorsát és történelmét.

A Mohácsi Hírlap következő számában aztán olyan „össztűz” („Salve”) zúdult személyemre, melynek nem egy része kimeríti a rágalmozás és becslétsértés tényét.

A gimnázium egy aktív, „tudományos” marxizmuson nevelkedett és életkoránál fogva a békebeli múlt igaz szellemét nem ismerő tanára vette górcső alá gondolataimat és bő lére eresztve próbálta szétépíteni azt a nemzeti egységet, melyet jómagam jónak és kívántnak tartok. (Megjegyzem: egy egyetemet végzett tanárnak azért illő volna ismerni egy elő-

Nemzetiségi ösztűz...
avagy: személyeskedés felsőfokon.

ző éra korszemlémét; most már nem csak a szemellenzős közelmúltban tanultak alapján is.) És ezzel kiegészül egy másik megállapítás: úgy látszik, a „más-ság” tisztelése csak a másokra érvényes egyeseknél. És sosem gondoltam, hogy a több, mint negyven éves kisebbségi elnyomás után, most más kisebbségek akarják megmondani a többségnek, hogy mit mondhat ki és mit nem. Nem tudtam továbbá, hogy egy működő demokráciában a képviselőnek nem lehet magánvéleménye, csak amit a pártja meghatároz, feltéve, hogy ez egyezik egy bizonyos kisebbség által képviselt véleménnyel. (Vagy még mindig itt tartanánk?) Véleményem szerint különben sem gyanasítható fajvédelemmel az, aki több nemzet fiait egységesülésének szintézisét vallja; szemben azokkal, akik árgus szemekkel vigyázzák, hogy véletlenül se sérüljön a „törzsi bálvány”.

Írásomban igyekeztem elkerülni azokat a buktatókat, melyek személyes sérelmeket, megbántásokat okozhatnak azoknak, akik ellentétes véleményt vallanak. Éppen ezért lélegzetelállító volt a lapban egy fiatal – a F.Basch féle „Deutsche Zeitung” szellemére jellemző és emlékeztető – krakélersége. Sőt a jelzővel és hasonlataival (pl. „enyhén bárgyú”, „felület”, „Funár-féle”), a hasonlat Szalással stb.) gyűlöletet akar gerjeszteni velem szemben. (1942-ben Etyeken, a kasszakereszt lobogója alá állott suhancok „kutyá magyar” jelzővel illették – a saját hazám-ban. Akkor, kődobálás is követelte Donner-isten (Donár, Thor)

ez elfajzott kései utódainak harcias, de minden bizonyos filozófusnak szánt mennydörgéseit. Ennyit egyesek toleranciájáról. Ez a mindeddig hívőnek gondolt fiatal, betegséget és életkoromat („mozgáskorlátozottság”, „egy letűnő generáció”) felhozta példaként. Ebből eredően intellektusát és morális nívóját nem szükséges jellemezni.

Egy „származását nem kompenzáló”, hanem „igazi magyar” írótól: Szabó Dezsőtől vett idézettel zárom ez utóbbi személy emberi magatartásból elégtelenre felelt hozzászólásait:

„Vannak fiatal óriások, akiknek az orra meg

erősen igényli a zsebkendőipar szükségességét.”

A vitakultúra nívója önmagát minősíti. Érvre érvel illik válaszolni, nem pedig otrombaságokkal.

Válaszomat személyes (!) megtámadtatás miatt írtam. Amennyiben a két támadó személy l'art pour l'art írta cikkeit – nem tudván ellenállni az írás készítésének erejének – elnézőbbnek kell lennem irányukban.

Nem vagyok öntelt típus. Éppen ezért zavarba hoz, hogy gondolataim 4 rovatot és összesen 298 négyzetcentiméteren írásba foglalt részét olyan kvalitású eszményítik, hogy válaszukat – kvantitásban – 10 rovatban és 1 017 négyzetcentiméteres szövegterjedelemben adják meg. Ilyen elismerést nem érdemeltem meg. (Hacsak nem származásomnak köszönhetően.)

Grain Ferenc

A KDNP állásfoglalásai

A
képviselőtestületi
ülések TV
közvetítéséről

1. A korábbi évek gyakorlatára szerint a Képviselőtestület üléseiről készített felvételeket a polgárok rendszeres időpontban tekinthették meg. A közvetítések iránti érdeklődés – folyamatosan – mindig jelentős volt.

Az
Önkormányzati
vagyon
tulajdonbaadásáról

1. A KDNP egyetért és támogatja az Önkormányzat azon határozatát, mely az Önkormányzati vagyont értékesítéséből származó bevételek felhasználásáról intézkedik, miszerint ezeket a bevételeket új beruházásokra kell fordí-

tani.

2. Hiányolja, és ezért megalkotni javasolja azt az Önkormányzati rendeletet, mely meghatározza az Önkormányzati vagyont értékesítésének módját és szabályait.

3. A KDNP Mohácsi Szervezete javasolja a rendelet kidolgozásánál figyelembe venni, hogy azokban az esetekben, amikor az Önkormányzati vagyont felhasználása az új tulajdonos számára –

A közszolgálati műsorok vétele azonos időpontban minden mohácsi polgár részére biztosítani kell.

Ismereteink szerint ehhez a város jelentős részében a műszaki feltételek adottak.

Kéri ezért Mohács Város Önkormányzatát, szíveskedjék a közszolgálati műsorok egyidejű közvetítését biztosítani, s megteremteni annak feltételét, hogy ezen műsorok programjáról a polgárok kellő időben értesüljenek.

várhatóan – gazdasági hasznot hoz, akkor az Önkormányzati vagyont csak piaci feltételek mellett legyen átadható.

4. E rendelet mondja ki, hogy az Önkormányzati vagyont értékesítéséből származó bevétel nem lehet működési költségként felhasználni.

5. Figyelmébe ajánlja az Önkormányzatnak összesíteni Mohács város vagyont és a változókat évente minősíteni.

Az első nyilvános vendéglő, ahol először fagyaltot árultak, a párizsi Procope kávéház volt. A fagyalt akkori neve:

Érdekességek a fagyaltról

sorbet (sörbet). A kávéház tulajdonosa szicíliai származású volt, aki a fagyaltmasszát sós jégbe állította és a keveréket az edényben bottal verte. A 19. század közepén pedig egy amerikai felfedezés vezetett ahhoz, hogy ellenforgó keverékű készülék rendszerben készítsék a fagyaltot. A század utolsó harmadában megindult a mai fagyalt nagy tömegekben történő

előállítás, valóságos fagyaltipar alakult ki.

Mi, magyarok is nagyon szeretjük a parfé és a fagyaltot, habár bizonyos, hogy sohasem fogjuk elérni az egy főre jutó „nyalakodnivaló kupacnak” azt a mennyiségét, amennyit például Olaszországban vagy Észak-Amerikában fogyasztanak.

Szaksz Éva

ZANUSSI

*****

LEHEL

Hűtőgép akció 1993. április 5-től.

ZANUSSI
LEHEL

hűtőgépek, mélyhűtők, hűtőládák

Kedvezményes áron!

2.000 Ft-os ajándékcsomag.

Kompresszoros hűtőszekrények
Új belső kialakítás – több kényelem

Sokkal megbízhatóbb

Energiatakarékos

Érték a pénzéért

Keresse a BÓLY-GÓ Kft. márkaboltjában!

Mohács, Dózsa Gy. u. 6
Telefon: 69/322-240

Ha Ön 14 óráig leadja hirdetését, már aznap látható a képűségben (Duna-Part TV). Személyesen a Mohácsi Hirdető, Szabadság u. 13. alatt, vagy telefonon a 69/311-447 számon.

Az „AVK” Reklámstúdió és a „GA & BI” Kiadványszerkesztő, Fotó- és Reklámügynökség a „Mohácsi Hírlap Füzetek” sorozatban megjelenteti Információs Kiadványát. A Füzet tájékoztatást nyújt egyfelől a város polgárainak, másfelől úti kalauza az ide érkező külföldieknek. A kiadványban az információk magyar, angol és német nyelven jelennek meg. Akik az információs füzetben szerepelni kívánnak – akár pár sorban, cím, tevékenység megjelölésével, akár nagyobb hirdetésben –, és munkatársaink személyesen még nem keresték fel, kérjük, jelezzék igényüket az „AVK” reklámstúdió irodájában: Mohács, Vörösmarty u. 14/a, ill. a Mohácsi Hírlap szerkesztőségében, telefon: 69/311-447, fax: 69/311-733.

Műsorok

BARTÓK BÉLA MŰVELŐDÉSI KÖZ- PONT PROGRAMJAI A KOSSUTH FILM- SZÍNHÁZBAN

30-án 15 órától Pünkösdi
Dalostalálkozó

Közreműködnek:

Park Utcai Iskola 4.c. osztálya, Park Utcai Iskola „Ugrálda” csoportja, Park Utcai Iskola 7.c. osztálya, Park Utcai Iskola „Pro Musica” Kórusa, Komlói Spirituálé Együttes, Bartók Béla Vegyeskar Mohács

Belépő: 50 Ft

A MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

30-án 21 órától ASTERIX bál
3-án 19 órakor Német nyelvű
Színházi előadás

8-án 9 órától Bálavásár
12-én 21 órától Cocktail (MI-
XER) bál

MOZIMŰSOR

28-30. Fenegyerek
(színes amerikai)

R.: Deran Sarafian. F.sz.:
Christopher Lambert, Mario
Van Peebles. T.: Servigo ép-
pen jól kiérdemelt büntetését
tölti egy latin-amerikai börtönben,
amikor egy nap a

DEA tisztje invitálja barátságosan autójába az ámuló börtönőrök szeme láttára. Servigo hamarosan rájön, nem önzetlen ez a barátság, ugyanis bátyja halála után ő az egyetlen, aki egy sok millió dolláros zsákmány lelőhelyét ismeri.

31-03. Kampókéz (színes amerikai)

R.: Bernrd Rose. F.sz.: Virginia Madsen, Yander Berkeley, Tony Todd. T.: Helen végzős egyetemista, diplomamunkáját írja a városi legendákból. Az egyik ilyen történetnek a nyomába is ered. Ahogy a rémtörténet kibontakozik elötte, úgy kerül egyre jobban a hatása alá. És a kegyetlen gyilkosságok újra kezdődnek.

04-06. Harapós nő (színes amerikai horror)

R.: John Landis. F.sz.: Anne Parillaud, Robert Loggia

07-08. Az Időkapu – Vadak ura 2. (színes amerikai)

R.: Sylvio Tabet. F.sz.: Marc Singer, Wings Hauser, Sarah Douglas. T.: Zothar király halála után Arakban a gonosz Arklon ragadja magához a hatalmat. A Yun hordák és démoni fegyvere segítségével

rettegésben tartja a világot. Amikor felkelés tör ki ellene, Arklon egy boszorkány segíti, így minden eddiginél hatalmasabb fegyver birtokosa lehet.

09-10. Jöttem, láttam, beköltöztem (színes amerikai)

R.: Frank Oz. F.sz.: Steve Martin, Goldie Hawn. T.: A film romantikus vígjáték. Davis, a bostoni építész csodálatos házat épített álmai asszonyának. Azt remélve, hogy azután ott fogna élni örök boldogságban. Az egyetlen probléma, hogy az illető hölgy nemet mondott.

11-14. Hiába futsz (színes amerikai)

R.: Robert Harmon. F.sz.: Jean-Claude Van Damme, Rossana Arquette

KERTMOZI

31-01. 33 emelet mélyen a pokolban (színes amerikai)

02-03. Tök jó, válnak az őseim (színes francia)

07-08. Komputerképek (színes amerikai)

09-10. Dől a lé (színes amerikai)

IBUSZ ajándékcsomag

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13						14					
15		1	16			17	18			2	
		19						4		20	
21	22							23			
24			5	25						26	
		27						28	29		
30	31							32		33	
34			35						36		6
	12										9
37				38		39	40	41	42		
43			44			45			8		46
47				48		49				50	
51									10		
				11							

IBUSZ Rt.
Mohács
Szabadság u. 3
69/311 - 531
69/311 - 532

A jobb alsó sarokban megszámozott négyzetek betűit összeolvasva az IBUSZ Rt. jelmondatát kapja megfejtésül. Ezt kérjük szerkesztőségünk címére beküldeni legkésőbb június 12-ig. A helyes megfejtést beküldők között egy 1000 Ft értékű IBUSZ ajándékcsomagot sorsolunk ki. A nyilvános sorsolás a Sétány Sörözőben lesz, június 16-án.

Kérjük, a levelezőlapra ragassza rá a 11. oldalon található nyereményszelvényt.

A 9. számban megjelent rejtvény megfejtése: CARENA. Egy-egy 500 Ft-os vásárlási utalványt nyertek: Gasparich Cecília Pécs, Fazekas Mihály u. 24., Orbán Sándor Mohács, Perényi Tómb I/a II. 10., Bogdán László Mohács, Hóvirág u. 2.

Vízszintes:

1. Műszaki paraméterek meghatározására szolgáló tudományág 13. Munka díjazásának egyik formája 14. A porcelángyártás alapanyaga 15. A nátrium vegyjele 16. Angol diákváros a Temze partján 18. Valódi 19. Nemesfém árfolyam 20. Állami bevétel 21. Tejtermék 23. Brazília egyik tagállama 24. Fundamentum 26. Kanóc vége! 27. Kicsinyítő képző 28. A fordítottjával: női név 30. Súlyarány röviden 32. Jugoszlávia államfője volt 34. Szedi a lábát 36. ...gazdag (nagyvagyoni) 37. Német állam volt 38. Japán film címe 43. Vízvezetőt készítő 45. Dologtalan méh 46. Az oxigén és a jód vegyjele 47. Nagy robajjal a földre hulló 49. Miniszterelnökünk személyneve 51. Konzervgyár.

Függőleges:

1. Csak szavakban, beszédben létező 2. Kor 3. Helyrag 4. Állandóan figyel 5. Nyugodt gyaloglás 6. Díszes ülőhely 7. Kockadarab! 8. Nagyszerű film címe 9. Inog a végén! 10. Szlovák kisváros 11. Ok jelzője lehet 12. Élő szereplők nélküli mozidarab 17. Kettős betű 19. Szájszél 22. Rangjelző előtag 23. Régi úrmérték 25. Idegen Pál 29. Híres elefánt neve volt 31. Női név 33. Utasszállító gép betűjele 35. Abban az időpontban 38. Szabász is használja 39. Ifjúsági Ház rövid. 40. Zenei irányzat 41. Firenze folyója 42. Írásjegy 44. Lomtárban van! 46. Északi férfinév 48. Az ozmium vegyjele 50. Névelő.

BRADITS JÓZSEF

Múltidéző

Mozaikok Mohácsról 100, 50, 25 és 5 évvel ezelőtti újságok alapján

Az 1893-as Mohács és Vidékében újra régészeti eredményekről számolnak be.

„Emberi csontok

Abból az alkalomból, hogy most a dályok-bodolyai útnak Izsép felé kanyarodó részét építik, az ásások alkalmával egész határ koponya és egyéb emberi csont került felszínre. Hogy ez emberi maradványok mely időből származnak, az nehezen állapítható meg; de semmi esetre sem – mint sokan hiszik – a második mohácsi csatából. Ez ütközet Harsánynál és a Dráva mellett folyt és inkább nevezhető villány-baranyavári csatának. Általános nevét bizonyára onnan vette, mert Harsány közel fekszik Mohácshoz és szomorú nevezetessége még fennmaradt az utóbbitak 1526-ból. Inkább lehetne tehát e nagy mennyiségű csontokat az 1526-ki ütközetből származtatni, mert ámbár nem Izsépnél történt a döntő ütközet, de kisebb összekoccsanak e helyen is történtek, vagy előző, vagy talán valamivel későbbi időben, melyek minden esetre összefüggettek az 1526-ki mohácsi csatával. Mohács 1575-ben és előtte török szandzsák volt; 1610 körül pedig ugyancsak mint szandzsák, az újabb felosztás szerint a budai eljáráshoz tartozott. Minthogy ez időben tele volt az egész környék török lakossággal is, kik rendszeren üldözték és háborgatták a magyarokat, lehet, hogy egy ilyenkor támadt kisebb összeütközésből származnak a csontok s a győzők valószínűleg mindenüktől megfosztották, sőt talán mezítenül hagyták ott a halottakat, és innen van, hogy csontokon kívül eddig semmi sem került felszínre. Nem szabad továbbá feltételeznünk a martalócokról,

különösen pedig az azabokról sem, kik kiegészítő részei voltak a török várórségnek és a környéken kegyetlen rablásaikkal tartották rettegésben a lakosságot. Tehát lehet, hogy a fennnevezett útrész talán egykor temető volt és ki tudja, ha mélyebben ásának, nem jönne-e napvilágra néhány vasdaráb, vagy pénz, melyből biztosabban lehetne e csontok eredetére következtetni.”

A háborúhoz kapcsolódik az ötven évvel ezelőtti közlemény.

1943. május 30.

„Légtalmi közlemények I. Elsötétítés

A H.M. rendelet az elsötétítés időpontját további intézkedésig este 22 órától hajnali 3 óráig jelölte meg... az elsötétítést a lakások udvari részein, valamint a bejárati ajtóknál is az ajtó nyitáskor úgy kell végrehajtani, hogy a lakásból semmiféle fény ne csapódjék ki. Az elsötétítés végrehajtását a rendőrség szigorúan ellenőrzi...

II. Homoktárolás a lakásban

A H.M. rendelet az összes lakóházakban kötelezővé tette a padlásra tárolt homokon kívül homoknak a lakásokban való tárolását. A rendelet szerint egy és kétszobás lakásokban legalább kétszer 5 kgr homokot, 3 és ennél több szobás lakásokban legalább háromszor 5 kgr homokot, emeletes épületekben minden lépcsőházban – a lakáson kívül – emeletenként háromszor 5 kgr homokot kell készenlében tartani 5kgr-os méretű papírzacsokban, vagy a célra megfelelő egyéb zacskókban. Legalkalmasabb a papírzacsokban való tárolás, mert tűz, vagy bomba becsapódás esetén könnyen a tűz fészke dobható... A lakásokban a homokot az előszobában, ha nincs, akkor a szabadbanyiló bejárati ajtó közelében kell elhelyezni, úgy hogy a nedvesség ellen védve legyen...

III. Újfajta bombák

A Lánycsókai Népház programjából

Május 29. Gyermeknap

– vidám vetélkedők 15-18-ig.

– gyermekbál, disco 18-21-ig.

május 30. Joy bál, 20 órától

június 1-től Mező Imre olajfestményeinek kiállítása a kisteremben

június 2. Bálás ruhavásár 9-15-ig.

június 5. Lakodalom

Mohácsi Művészeti Társaság Színháza a Batra Kft Irodaházában 1993 június 5-én, 19 órakor
Gogol: Egy örült naplója
Poprisicin: Körtvélyessy Zsolt
Rendező: Horváth Csaba
Az előadás vedőnke: Bíró József, a Vitál Gmk tulajdonosa
Belépődíj: 100 Ft

Május 22-én, a Mohácsi Művészeti Társaság „Európai Emberek – Bátaszék” rendezvényén, melyet a Hotel Csele presszóban tartottak, részt vett Bodonyi János, festőművész és Ócsai Barnabás lelkész. A vendégekkel Kovács József, költő beszélgetett. Közreműködtek: Ócsai Judit pianinon és Balogh Erika mint versmondó. A háziasszony Lauffer Margit volt.

1001
Csavar
apóricikék
Kulcsmásolás
Kulcsmásolás
Kulcsmásolás
Kulcsmásolás
Kulcsmásolás
Kulcsmásolás
Kulcsmásolás
Mohács,
Szentháromság
u. 6.
Tel.: 69/322-710

Marocco
építőanyag-értékesítés
a mindenkor legkedvezőbb áron.
F. kavics, f. homok, betongerendák, béléstestek, falazóanyagok, burkolótégla, épületfa, lécz, deszka, cement, mész, mészhidrá, nyersbeton.
(Mixer-es kiszolgálással is.) BRAMAC tetőcserepek, hungvelux ablak, egyéb nyílászárók.
Egyéb építőanyagok megrendelhetők:
hétfőtől péntekig 6 órától 16 óráig.
Marocco Kft
Mohács, Budapesti u. 33.
Tel.: 69/322-840, telex: 12-550
Fax: 69/322-845

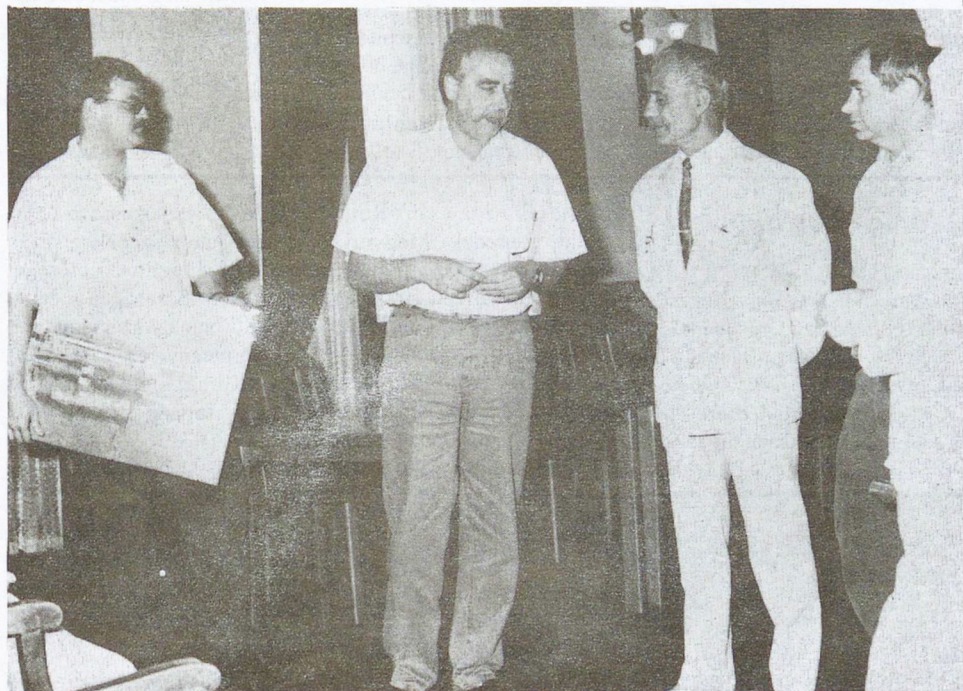
Der Zauber der Musik

Mohács erinnerte sich auch in diesem Jahr an das Fest von Heiligen Nepomuk, der der Schutzpatron des Seemanns ist. Eines der schönsten Programme war das Konzert der 1. Bergsträßer Spielmanns – und Fanfarenzuges aus Bensheim und des Jugendblasorchesters von Mohács, die sich miteinan-

cher Marsch) gespielt haben, dann folgte ein moderner Teil (Zillertaler Hochzeitsmarsch, Fliegermarsch). Der dritte Teil bestand aus Ambospolka, Anneliese. Zum Schluß wurde südamerikanische Musik gespielt, die eine Idee von den Spiel-leuten war. (Quantanamera, El Cumbanchero, Amore.)

– Wir wissen, daß Bensheim mehrere Partnerstädte hat. Können Sie sie vergleichen?

– Wir waren in allen Partnerstädten von Bensheim. Jede Partnerstadt hat ihren Reiz. Riva del Garda in Italien hat eine besondere Ausstrahlung, eine gute Atmosphäre. Beaune in Frankreich ist eine alte Stadt.

A bensheimi zenekart fogadta Kuti István polgármester is. Az ajándékozás pillanatai, középen Klaus Kany karnagy-elnök. Fotó: Schindl

der befreundet hatten. An der Veranstaltung nahm fast die ganze Stadt teil, was großes Interesse fand. Die Musik riß das Publikum hin, so kehrten die Leute mit tiefen Erlebnissen nach Hause. Ob die deutschen Gäste auch etwas Ähnliches spürten, können wir aus den Wörtern des Dirigenten Klaus Erwin Kany entnehmen.

– Wie wurden die Musikstücke ausgewählt? Spielten Sie auch Ihre Lieblingsmusik?

– Bei der Auswahl der Musikstücke mußte beachtet werden, daß wir nur mit 31 Leuten kommen konnten, obwohl unser Verein (Spielmannszug, Fanfarenzug, Kinderspielmannszug, Tanzgruppe, Fahnenzug) aus 105 Leuten besteht. So konnten wir nicht alles spielen, was wir können. Wir haben unser Repertoire auf 15-18 Titel beschränkt. Da jedes Stück einen bestimmten Reiz hat, war die Aufgabe schwer. Wir haben unser Repertoire so eingeteilt, daß wir am Anfang Traditionsmärsche (Regimentruß, Yorks-

– Gibt es einen Zusammenhang zwischen den Kleidern und den Musikstücken?

– Nein. Die Musik hat mit den Kleidern gar nichts zu tun. Als wir vor 5 Jahren unseren neuen Verein gegründet haben, wollten wir auch eine bequeme Uniform haben. Die einzige Bedingung waren die hessischen Landesfarben: blau-weiß-rot.

– Wie fühlen Sie sich in Mohács? Was für eine Eindrücke haben Sie von den Veranstaltungen?

– Wir fühlen uns sehr wohl in Ihrer Stadt.

Viele Mitgleider wollten die Partnerstadt Mohács einmal besuchen und waren von der Gastfreundschaft der Ungarn überwältigt. In den letzten Wochen vor der Fahrt wurde das Programm mit dem Direktor des Kulturhauses György Lehel abgesprochen. Im nahhinein mußten wir feststellen, daß es ein bißchen schwer. Nach der langen Anreise und durch das hervorragende Wetter waren alle sehr müde.

Sie ist sehr schön mit seinen alten Häusern.

Amershan in England ist auch sehr schön.

Mohács hat etwas besonderes: eine große Gastfreundschaft und sehr viele Menschen mit Herz...

Hier möchte ich mich beim Bürgermeister der Stadt Mohács István Kuti für die Gastfreundschaft der Stadt bedanken. Einen ganz besonderen Dank sage ich den Familien, die viel Musiker als Gäste aufgenommen hatten. An der Spitze aber ein besonderes Dankeschön dem Freudeskreis, Ferenc Zimmermann und György Lehel für ihre großartige Vorbereitung der 8 Tage. Alle Musiker haben versprochen in der nächsten Zeit wieder nach Mohács mit Ihren Frauen zu kommen.

– Vielen Dank für das Gespräch! Wir hoffen, daß auch die fehlenden Mitglieder Ihres Vereins Mohács einmal besuchen und kennenlernen.

Mikóczy Mária

VÁLLALKOZÓK - VÁLLALKOZÁSOK

AUTOALK Kft.

A vállalkozások korát éljük, hogy ki és hogyan találja meg számításait, ez sok összetevő függvénye. Nyáron lesz 1 éve, hogy két mohácsi fiatal, Reisz László és Solymosi Csaba AUTOALK elnevezésű Kft-t alakítottak.

Üzlethelyiségüket a Kígyó u. 1 sz. alatti házban találhatjuk meg. A vállalkozásról Reisz László ügyvezető a következőket mondta el.

– A nyugati típusú autók magyarországi elterjedésével kapcsolatban született meg az ötlet, az autókalkatrések hazai

utánpótlásának biztosítására. Raktárkészletünk minimális, elsősorban megrendelések, igénybejelentések alapján forgalmazzuk a különféle japán és nyugati autótípusok alkatrészeit. A hozzám forduló vásárlók igényeit igyekszünk rövid idő alatt (kb. 1 hét átfutási időre) teljesíteni. Az alkatrészek beszerzését főleg Ausztriából saját magunk biztosítjuk.

A Kft. alkalmazottja Lutz Erika, aki az ügyintézésrel járó adminisztrációs feladatokat látja el. Reisz László egyébként a Drink bártulajdonosa is, Soly-

mosi Csaba fuvaroztatással is foglalkozik.

Vállalkozásuk az eddigi tapasztalatok alapján sikeresnek mondható. Jövőbeni terveik között szerepel a Kft további fejlesztése. Sikerük titka a munka, bizony esténként sokáig még az üzletben dolgoznak a nyitvatartási időn túl.

Az alábbi időpontokban állnak a lakosság rendelkezésére:

Hétfőtől – Péntekig
de. 8 – 12 -ig
du. 13 – 17 -ig

Szaksz Éva

Korrekt Bt.

Május 3-tól új szervíz telephely áll a lakosság részére az Eötvös u. 21/A sz. alatt.

Murphy törvényei szerint alapigazság, hogy ha valami elromolhat, akkor az el is romlik. Valamennyien tudjuk, mennyi gondot jelent, ha háztartási készülékeinkben valami elromlik és mennyi időt vesz igénybe a hiba kijavítása. A lakossági szükségletek jobb ellátására alapította Csorbai Ferenc család vállalkozásban a Korrekt

Bt-t. Idősebbik fia, ifj. Csorbai Ferenc háztartási gépszerező szakmával rendelkezik, kisebbik fia jelenleg még Baján tanul és idővel ő is a vállalkozás tagja lesz.

A hajdan önkormányzati tulajdonban lévő 72 négyzetméteres alapterületű helyiségeket alakították át telephelyük számára, ahol ipari és háztartási hűtőgépek, erősáramú háztartási gépek, mérlegek garanciális és garancián túli javításával

foglalkoznak. A Korrekt elnevezésnek megfelelően még a gyors és előzékeny kiszolgálás az alapelvük. Távlati terveik között szerepel a különféle gáz-készülékek javítása, szervizelése és használt háztartási gépek adás-vétele.

A szervíz nyitvatartási ideje:

munkanapokon 8–16-ig
Hibabejelentés telefonszáma: 322-269.

Szaksz Éva

Tájékoztató

A volt Művelt Nép Könyvtérjlesztő Vállalat könyvesboltjában megrendelt sorozatok átvételi kötelezettsége megszűnt. A vállalat csődbe ment, a boltot eladták. A megrendelt sorozatokat mindenki ott vásárolhatja meg, ahol számára kedvezőbb feltételeket talál.

Alexandra Könyvesbolt

ajánlata:

A Magyar Költészet Kinccsésztára; Magyar Írók Klasszikusai sorozatból Mikszáth és Jókai regények; Magyar Proza Klasszikusai első két kötet; Krúdy Gyula: A vörös postakocsi; Őszi utazások a vörös postakocsin; Állatvilág Enciklopédiája sorozatból: Növény és magevők; Madarak; Légi vadászok; Norman Mailer: Kemény

fickók nem táncolnak; José Lins da Rega: Pokoli paradicsom; Kertek kertje; Finomságok, tejből, tojásból.

CD-k és kazetták óriási választéka (Eddy Murphy, Kevin Costner, Whitney Houston: Testőr, R.E.M., Unlimited, Viki, Edda, Filmslágerek, Rock Story 1-100-ig).

Szaksz Éva

Egy éve alakult meg a Duna Menti Kikötővárosok Szövetsége

Legutóbbi közgyűlésünk amely Szentendrén volt a Magyar Yachtkikötők Egyesülete egyik legszebb bázisán, fordulópontnak számít. A szorgalmas szervezőtevékenység első szakasza lezárult, megkezdődhet a második – azaz a nemzetközi szervezetté váló fejlődés. Közgyűlésünk jövőhagyta terveinket és utasította az elnökséget a kapcsolatfelvételle, a nemzeti Szövetségek kialakításában – igény szerint a módszertani segítségnyújtásra – egyáltalán a barátságos, nemzetközi kapcsolatok legprogresszívabb elvei gyakorlati alkalmazására a kölcsönös előnyök és tisztelet alapján.

Fordulópont volt Közgyűlésünk azért is mert a megfogalmazott feladatok beépíthetők városaink önkormányzati terveibe, segítik a Városok Általános Ren-

dezési Tervei átgondolását és az időszaki karbantartás helyett esetleg egy teljesen új várospolitikai koncepció fogalmazódhat meg.

Mohácsra, a hitetlenkedők számára is elismert módon fejlődik a Duna-hid ügye, a kikötővárossá váló alakulás ügye. Itt az ideje, hogy ennek a két vezérgondolatnak rendeljük alá jövőképpünkt és dolgozzunk ki tervet amely végre egyszer jól látható és elérhető célt, feladatot állít városunk lakossága, választott vezető testülete elé. Ez a gondolat vezető Győr megyei jogú várost is amikor a Trieszti Ipari Zóna Igazgatósága együttműködésével építi Győr-Gyönyű logikatikai Központját amely korszerű kikötőből, közlekedési transzfer csomópontból, ipari-kereskedelmi vámszabaderületekből, kis- és középvál-

lalkozások átgondolt, szervezett kapcsolatából, kis- és középvállalkozásokat útjára bocsájtó-szolgáltató vállalkozások rendszeréből áll.

Komárom, mint határvárosi funkciókat betöltő kikötő is, a francia tőkével fejlődő Csepeli Szabadkikötő is, a Dunai Europort gondolatát kimunkáló Dunaújváros is, a soha nem látott lendülettel európai kikötői partnert kutató, Duna partját feltve őrző bajai önkormányzat is ezt a célrendszert igyekszik megfogalmazni és Európa tudtára adni a Szövetség által. Úgy gondoljuk nem szerénytelenség ha kimondjuk: a Mohácsról elindult gondolat miatt nem kell szégyenkezniünk, hacsak mi az ötletgazdák le nem maradunk a cselekvésben.

Csordás László

Újszerű családi ház eladó, Mohács Garai u. 1. sz. alatt. Érd.: Mohács, Arany J. u. 12., Fodrász üzletben

Vennék családi házat nagy kerttel, vagy udvarral!

Ajánlatokat az újság szerkesztőségébe kérem.

Lapunk következő száma június 12-én jelenik meg. Lapzárta június 7-én, 10 óra

Nyere-
ményszelvény
II/11

Az SZDSZ küldöttgyűlésére készülve

Május végén rendkívüli küldöttgyűlést tart a Szabad Demokraták Szövetsége, melyre hetek óta folynak az előkészületek. A megyei küldöttgyűléseken zajló Alapszabály-vita mellett ország-szerte szakmai előfórumokon készül az SZDSZ tagsága az országos találkozóra.

Baranyában „Az önkormányzatok, a helyi társadalom és a vállalkozók kapcsolatáról” rendezték meg az előfórumot, ahol az SZDSZ szakértői vitatták meg az önkormányzatok pillanatnyi és jövőbeni helyzetét, szerepét, többek között a leginkább érintettekkel, a térség polgármestereivel.

A fórumon is megállapítást nyert, hogy az SZDSZ a decentralizáció következetes híve, ezért el kívánja érni, hogy következetesebben és pontosabban legyen körülhatárolva az önkormányzatok és az állam szerepvállalása, munkamegosztásra alapozott együttműködés jöjjön létre közöttük a je-

lenlegi rivalizálás helyett. Ehhez minden olyan feladatot, amelyet az önkormányzatok tudnak és akarnak ellátni, önkormányzati hatáskörbe kell adni, melynek finanszírozását államháztartási reform útján meg is lehet oldani.

Wekler Ferenc, választókerületünk országgyűlési képviselője többek között felvetette, hogy indokolt valamennyi település polgármesterének közvetlen választása. Ezáltal a helyi közéletben nagyobb mozgásteret kaphatnának, amely hatékonyabbá tenné a helyi közigazgatást. Az elmúlt két év tapasztalatai alapján kiderült, hogy az önkormányzati testületek görcsösen ragaszkodnak a döntéshozás jogához, gyakran befelé fordulnak. Mivel a lakosság közönségi érdeke előbbre való, mint a pártérdek, – gyakorlatban a polgármester az, akit az emberek is ismernek, aki képviseli a települést – ezt a lakosságnak s nem a frakciónak felelős polgármester

tudná jobban képviselni. Ezért javasolja az SZDSZ a közvetlen polgármester választást.

Az önkormányzatoknak több pénzt és több felelősséget – hangsúlyozták többben a résztvevők közül. Jó lenne, ha Nyugat-Európa-hoz hasonlóan nálunk is a jelenlegi 6% helyett 50-60 % lenne a helyi adó részesedése az önkormányzatok bevételeiből. Az SZJA részesedést ismét 50 %-ra kellene emelni, s egyes adófajtákat – pl. földadó, gépjárműadó – helyi adóvá kellene emelni.

A gyakorlatban a polgármester az, akit az emberek ismernek, aki képviseli a várost. Jelenleg a saját bevételek köre rendkívül korlátozott, mivel a lakosság egy részét túladóztatott – A Dél-Dunántúli Gazdaság című lap szerint a világon Magyarországon az egyik legmagasabb az adóbevételek a GDP százalékában – másrészt olyan szegény, hogy már a lakásprivatizáció is szinte teljesen le-

állt Baranyában.

Az előfórumon a vállalkozók és az önkormányzat kapcsolata is szóba került, mely téma jónéhány baranyai vállalkozót is lehozott a fórumra. A vállalkozók szöszlője Sikfői Tamás, a Dél-Dunántúli Gazdasági Kamara főtiktára volt.

Az egész napos rendezvény vitával zárult, melyet Csefkő Ferenc, a MTA Regionális Kutatások Központja igazgatója vezetett. A küldöttgyűlésen Wekler Ferenc országgyűlési képviselő fog beszámolni az önkormányzati fórumról. Rajta kívül Unger Attila, Koletár László, Schneider Géza, dr. Szünstein Mária, Gilly Orsolya, dr. Pejov Dorottya, Hoffmann Erzsébet, Erdős Tamás vesz részt Mohácsra az SZDSZ május 28-29-i küldöttgyűlésén.

Unger Attila
SZDSZ Országos Tanácsának tagja

A COPY-CASSA

ajánlja

Ne utazzon! Vásároljon helyben!
Forgalmazás, szervíz egy helyen.

Pénztárgép árának teljes visszaigénylési lehetősége már csak 1993. június 30-ig.

IBM, Olivetti AT rendszerek, Commodore C64, másológépek (SHARP), írógépek, számológépek.

Exkluzív számítógéppárványok, asztalok

Városház u. 1.

Tel./Fax: 322-702

Üzlet: Szabadság u. 5/a

Tel.: 322-033

Balszerencsés vereség Sopronban... Győzelem a Pénzügyőr ellen

Sopron-Mohács FC 1:0, Mohács FC-Pénzügyőr 1:0.

A soproni mérkőzésen sokáig úgy látszott, hogy pontot szerez az MFC. Közel 2000 szurkoló, akik az előző mérkőzéseken főként hazai győzelmekhez voltak szokva, megdöbbenve figyelték a mohácsiak vívőkedését. Sajnos ezúttal nem volt szerencsésük az MFC-s fiúknak. A 88. percben egy baloldali támadás végén sikerült a soproniaknak a hálóba találniuk. 0:1.

Ilyen előzmények után vasárnap az Újvárosi pályán lépett pályára a Mohács FC. 800 néző várta az igen fontos mérkőzést, hiszen mindkét csapatnak nagy szüksége volt a bajnoki pontokra. Az MFC így kezdett: Szabó-Kósa, Rumszauer, Tóth, Horváth, Burai, Hánzs, Kiss Gy., Martinov, Martina, Kovács L.

Az első félidőben hosszú ideig látszólag nem sok történt a pályán. Támadás támadás után, de a védelmek megfelelően romboltak, vagy a kapusok védtek. A „feszültség” szinte ta-

pintható volt! Néhány kemény belemenés után a vendégek egyik játékosa kapott sárga lapot. A félidő végéig nem alakult ki komolyabb helyzet, 0:0.

A szünetben cserélt a Mohács, Várda lépett pályára Martinov helyett. Felélenkült a játék, és most már egyre veszélyesebben támadott az MFC. A vendégek sem álltak be védekezni, így érdekes és jó iramúvá vált a találkozó. Amíg az első félidőben Szabó bravúrjaira volt szükség, addig a második játékrészben a vendégek kapusa bizonyíthatott. Szép és gyors támadások után Martina indította Horváthot, aki egy szép szörlő után lőtt a kapu jobb sarkába! 1:0. A gól után is főlényben játszott az MFC. A Pénzügyőr is vezetett támadásokat, de játékosai a befejezésekkel adósok maradtak... Néhány igen ígéretes támadást vezetett még a Mohács, de újabb gólt már nem sikerült elérnie. A 88. percben végrehajtotta második

cseréjét az MFC. Hosszú kihagyás után lépett pályára Kovácsics.

Az eredmény már nem változott, és így megszerezte az igen fontos két pontot a Mohács FC.

Sziebert Imre edző: „Nagyon fontos két pontot szereztünk. A győzelem az akaraterő és a küzdeni tudás eredménye. Nem volt szép a játék, de ez talán most feledhető...”

A hét végén az MFC Ajkára látogat, és megkísérli a „pont-rablást”... Végleges most már a 19-20-i rendezvény programja. Előzetesként annyit, hogy szombaton két mérkőzésre kerül majd sor (előmérkőzés és az MFC utolsó bajnoki találkozója a Szekszárd ellen) majd vasárnap ugyancsak két mérkőzés. Ezek egyikében szerepel az MFC csapatában Détári Lajos is! Ezt követő vasárnap az MFC itthon a Kaposvár csapatát fogadja 17 órakor az Újvárosi pályán.

Megújult a kompikötő

A Duna vízjárásának jellegzetessége, hogy minden évszakban előfordulhatnak nagyobb árvizek. Ezért van szükség az árvízmentesítésre.

Tófalvi József, a Mohácsi Révhajózási Vállalat igazgatója tájékoztatót a munkálatokról: a tervezésről, kivitelezésről. A Dél-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság új vasbeton támfallal erősítette meg a korábbi partfalat. A kompikötő két oldalán lévő lejáró munkálatait azonban már nem végezte el. Azért, hogy a teljes támfalátadásra a sétányra vezető kétoldali meredek rész se maradjon elhanyagolt állapotban, a Mohácsi Révhajózási Vállalat átvállalta annak rendezését. A „házi” szervezésű munkálatokat a DD Vízügyi Igazgatóság finanszírozta, s a mohácsi vállalat héttagú brigádja végezte el, Bíró Béla és Tófalvi László vezetésével. Tervként egy felülnézeti rajz állt rendelkezésükre, amely a sétány és a révlejáró közötti nem épített felület rajzát tartalmazta. Anyagi lehetőségeik keretén belül a szükséges követ Komlórról, a cementet Beremendről szállították a helyszínre. Az anyagokat erős betonba ágyazták, hogy a nagysebességű vízsodrás ne tegyen kárt benne. Az építkezés során problémát jelentett, hogy a víz a jobb oldali járdánál alámosást okozott, s 20 cm-es nyiladék kelet-

kezett. A munkások kézi erővel betonöntéssel zárták el a nyiladékot, s lezárták a víz mozgását. A műszaki kivitelezés során az elhabolt kavics- és sóderanyagot krátereszerű mélyedésbe visszatöltötték, s tükörképeztek a homorú térgömbületnek.

Kiváló munkájukkal a hajózási biztonságát növelték és elősegítették a biztonságos kikötést még nagyobb víz esetén is. A munkálatok során nemcsak a biztonsági, de a városképi szempontokat is figyelembe vették.

Tófalvi József igazgató úr elmondta, hogy az új vasbeton támfallal megerősített árvízvédelmi partfal üzembehelyezésére 1993 június 1-én, ünnepélyes keretek

között kerül sor, dr. Hajós Béla helyettes államtitkár út avatja fel az emléktáblát. Tófalvi igazgató úr beszélt még a Mohácsi Révhajózási Vállalat terveiről, miszerint a Csele Hotel alatt egy határ-vízi, hatósági kikötőt, valamint egy yacht kikötőt kívánnak üzembe helyezni. A szintén saját kivitelezésű munkát a nyári hónapokban fogják elvégezni.

A Mohácsi Révhajózási Vállalat célja, hogy nyugati színvonalonként működhessen, valamint, hogy a Duna által biztosított potenciális lehetőségeket kihasználja a város javára és ezzel hozzásegítsen Mohács város infrastrukturális fejlődéséhez.

Solt Mariann

1989-ben kezdett el az ökölvívással foglalkozni, a bátyja révén került közelebb ehhez a sportághoz. A Serdülő Országos Bajnokságon 1990-ben 3. helyezést, 1991-ben 2. helyezést ért el, 1992-ben az Ifjúsági Országos Bajnokságon 2. helyezést ért el. Ebben az évben 42,5 kg-os súlycsoportban ismét 2. helyezést ért el.

A május 15-16-án Pakson megrendezett Ifjúsági Országos Bajnokság győztese lett három

Kiss Norbert a siker útján

nehéz mérkőzés után, ezzel elnyerte az Aranyjelvényes sportoló címet és ifjúsági válogatott kerettag lett. Eddig elért szép eredményeit kitartó szorgalma mellett Hausznek József és Csorbai Ferenc edzőinek köszönheti.

Csorbai Ferenc, amikor az első edzésen meglátta a vékonykontozatú, fizikálisan nem éppen erős testfelépítésű fiút, nem gondolta volna, hogy hamarosan bajnok lesz belőle.

Kiss Norbert jelenleg a Park utcai Általános Iskola 8.

osztályos tanulója, a szobafestő-mázoló szakmát szeretné elsajátítani, példaképe Kovács István világbajnok. Szerinte az ökölvívás a „legösszetettebb” sportág, ahol a bátrabb, az ügyesebb nyer. A heti három főedzésen kívül naponta 40 perces fut, legközelebbi terve a novemberben megrendezésre kerülő Európai Ifjúsági Bajnokságra való kijutás.

Gratulálunk, a továbbiakban sok sikert kívánunk!

Szaksz Éva

MTE: győzelem és vereség

Városunk másik csapata, az MTE előbb gólzáporos mérkőzésen 8:0 arányban „elgázolta” a Lánycsók együttesét, majd az MFC előtt az előmérkőzésen Kozármisleny csapatát fogadta. Az MTE összeállítása: Hegyvá-

ri-Policsek, Szajcsán, Reit, Halmi, Benedek, Megyeri, Bozsovcics, Vezér, Szugfil, Csibi. Cseréként játszott Hessz és Jakab. Brecksa sérülése után már a kispadon kapott helyet. A találkozó eredménye nem alakult kedvezően az MTE számára, hiszen a sok szabálytalansággal tarkított mérkőzésen

(két MTE játékos is a kiállítás sorsára jutott szabálytalanság miatt!) 3:1 arányú vereséget szenvedett. Ezzel igen meglehetősen önmaga számára a bajnokság megnyerését. Legközelebb a Kórház u. pályán a Kásád csapatát fogadják, ahol lehet majd javítani.

Földes

Mohácsi evezősök sikeres szereplése Csepelen

Az MTK 1993 május 15-16-án rendezte a Csepeli Evezős pályán Országos Evezősversenyét. Tizenhárom evezős szakosztály vett részt a mindvégig jó időben, nemes vetélkedésben. A Mohácsi TE 13 fiú, 9 leánycsapattal indult kis hajóegységekben. A fiúknál 11, a lányoknál 7 csapat került előfutamon keresztül a döntőbe. Jól szerepeltek, 18 helyezést értek el, nevezetesen 3 első, 5 második, 4 harmadik, 4 negyedik, 2 ötödik helyet. 4 csapat tisztes eredményt ért el előfutamon is, de a nagy mezőnyökre tekintettel csak az első és második

helyezett jutott tovább.

Részletes eredmények:

Fiúk

Mini egypár 12 év:

2. Told Miklós

13-14 év A. Futam:

4. Told Zoltán

B. Futam:

4. Hafner Miklós

C. Futam:

1. Vajdas József

3. Benedek József

5. Szép Csaba

Tanuló egypár:

2. Vajdas Balázs

3. Gacza Gábor

Tanuló kettőpár:

2. Gazda Gábor – Vajdas Balázs

Serdülő egypár:

4. Fejér János

Felnőtt korm.n.kettes:

3. Fejér Gábor (MTE) – Karaus Zoltán (FEC)

Leányok:

Mini egypár 12 év:

1. Éberling Brigitta

2. Verőczy Lidia

4. Erszény Aliz

Mini egypár 13-14 év:

1. Rumán Zsuzsanna

2. Terzics Edith

3. Éberling Brigitta

5. Egri Krisztina

Dr.Szkladányi László

A helyi TV műsora

Duna-Part TV Mohács
Első Mohácsi Televíziós Társaság

Tel.: 69/311-447

KÍSÉRLETI MŰSOR KÖZVETÍTÉS

CCIR - 11.

1993. május

31. hétfő:

09.00-től Mohácsi Hirdető

10.00 - Vasárnapi Istentisztelet (ism.)

19.00 - A 17-i Testületi ülés I. része (ism.)

1993. június

1. kedd:

09.00 - Mohácsi Hirdető

19.00 - A 17-i Testületi ülés II. része (ism.)

2. szerda:

09.00 - Mohácsi Hirdető

19.00 - „NYERŐ”, telefonos játék.

A Soós Sétány Sörözőről (Az adás ideje alatt hívható telefonszám: 311-447)

3. csütörtök:

09.00 - Mohácsi Hirdető

19.00 - Pünkösdi dalos találkozó

4. péntek:

09.00 - Mohácsi Hirdető

10.00 - Pünkösdi dalos találkozó

19.00 - Pünkösdi dalos találkozó

5. szombat:

09.00 - Mohácsi Hirdető

6. vasárnap:

09.00 - Mohácsi Hirdető

15.00 - Istentisztelet, felvételtől

7. hétfő:

09.00 - Mohácsi Hirdető

10.00 - A vasárnapi Istentiszteletről készült felvétel ismétlése

19.00 - A május 17-i Testületi ülés II. része (ism.)

8. kedd:

09.00 - Mohácsi Hirdető

19.00 - A május 17-i Testületi ülés II. része (ism.)

9. szerda:

09.00 - Mohácsi Hirdető

19.00 - „Nyerő”, telefonos játék! (Az adás ideje alatt hívható telefonszám 311-447.)

10. csütörtök:

09.00 - Mohácsi Hirdető

19.00 - Horn Gyula Mohácson

11. péntek:

09.00 - Mohácsi Hirdető

19.00 - Orgonán játszik: Bojtár László

12. szombat:

09.00 - Mohácsi Hirdető

13. vasárnap:

09.00 - Mohácsi Hirdető

15.00 - Istentisztelet felvételtől

CLIO%

Ez valami meglepően új: mostantól a Renault Clio teljesen semmibe veszi a kamatot! Ha Ön kifizeti a vételár felét*, akkor egyéves törlesztés esetén a kamat pontosan 0%! Az új kamatmentes részletfizetési ajánlat érvényes minden Renault Clio modellre az ország bármely Renault partnerénél. Így nem sokára már egy olyan autóval indulhat nyaralni, amely nem csak nyáron kínál szabadságot Önnek.

Renault Clio - Elemében az élet

RENAULT
ÉLMÉNY VELE ÉLNI

RENAULT
Bóly

Tel./Fax:
322-833

EZ NEM SEMMI!

MOHÁCSI HÍRLAP
KÉTHETI KÖZLETTÉL

ÚJSÁG

ISSN 1216-4062

*****

Lapkiadó és tulajdonos:

Schindné Menyhárt Éva

Levelezési cím:

Mohács, Pf. 73. 7701

Telefon: 69/311-101

Főszerkesztő:

Köveskúti Péter

A szerkesztőség állandó

munkatársai:

Antoni Andrea,

Szaksz Éva,

Tot Tivadar

Nyomdai előkészítés:

„GA & BI”

Kiadványszerkesztő

Fotó- és

Reklámügynökség

Tel.: 69/311-733